

İKLİMİN SÜPER GÜÇLERİ: AB VE ÇİN YEŞİL BİR GELECEK İÇİN NASIL REKABET VE İŞBİRLİĞİ ?

Yazar(lar): Janka Oertel, Jennifer Tollmann ve Byford Tsang

Avrupa Dış İlişkiler Konseyi (2020)

Kararlı URL: <https://www.jstor.org/stable/resrep27722> Erişim:

26-03-2025 08:27 UTC

JSTOR, akademisyenlerin, araştırmacıların ve öğrencilerin güvenilir bir dijital arşivdeki çok çeşitli içeriği keşfetmelerine, kullanmalarına ve geliştirmelerine yardımcı olan kar amacı gütmeyen bir hizmettir. Üretkenliği artırmak ve yeni akademik formları kolaylaştırmak için bilgi teknolojilerini ve araçlarını kullanıyoruz. JSTOR hakkında daha fazla bilgi için lütfen support@jstor.org adresiyle iletişime geçin.

JSTOR arşivini kullanmanız, <https://about.jstor.org/terms> adresinde bulunan Kullanım Hüküm ve Koşullarını kabul ettiğinizi gösterir.

JSTOR

Avrupa Dış İlişkiler Konseyi, bu içeriği dijitalleştirmek, korumak ve erişimi genişletmek için JSTOR ile işbirliği yapmaktadır.

İKLİMİN SÜPER GÜÇLERİ: AB VE ÇİN YEŞİL BİR GELECEK İÇİN NASIL REKABET VE İŞBİRLİĞİ YAPABİLİR?

Janka Oertel, Jennifer Tollmann, Byford Tsang
Aralık 2020

ÖZET

- Geniş anlamda 'ortaklık' kavramı artık AB'nin en önemli küresel sorunla mücadelede Çin ile etkileşiminin gerçek karmaşıklığını yansıtmamaktadır.
- Bunun yerine, iklim eylemi ekonomik çıkarlar için daha önemli hale geldikçe, Avrupa ve Çin, kapsayıcı bir sistemik rekabet zemininde birbirleriyle hem rekabet edecek hem de işbirliği yapacaklardır.
- Bu yeni gerçekliği başarılı bir şekilde yönetmek için AB ve üye devletlerin, işbirliği çerçevesini belirlemek üzere, güvenilir iklim eylemi için kriterleri ve kırmızı çizgileri net bir şekilde tanımlamaları gerekecektir.
- Aynı zamanda, özellikle düşük karbonlu bir dünyada pazarlar, standartlar ve nüfuz için rekabet etmek üzere ihtiyaç duyulan yeşil teknoloji başta olmak üzere gelecekteki rekabet gücüne yatırım yapmaları gerekecektir.

GİRİŞ

Son iki yılda Avrupa'da Çin'e ilişkin tartışmalar belirgin bir şekilde değişti. Avrupa Birliği'ndeki politika yapıcılar Çin'i aynı anda hem ekonomik bir rakip, hem sistemik bir rakip, hem de bir müzakere ortağı olarak tanımlamaya başladılar.

İlk boyut olan rekabet, Çin ve Avrupa'nın pazar payları, kaynaklar, müşteriler ve teknolojik liderlik için giderek daha keskin bir mücadeleye girmesiyle son yıllarda gündemde. Üçlünün ikinci kısmı olan sistemik rekabet ise en kışkırtıcı olanı ve AB'nin diplomatik sözlüğünde yeni bir bileşen. Ancak bu da nispeten kolay bir şekilde tanımlanabilir: Çin'in otoriter parti devleti, Leninist kökleri ve kapitalizme yönelik yağmacı yaklaşımıyla AB'nin liberal-demokratik piyasa ekonomisinden ayrı bir yerde durmaktadır.

Üç bölümden oluşan tanımın son unsuru olan ortaklık boyutunun somut anlamını gerekçelendirmek daha zor hale gelmiştir. Bunun nedeni Çin'in içeride ve dışarıda giderek artan iddialı davranışlarıdır. Neredeyse varsayılan bir tepki olarak diplomatlar ve politika yapıcılar, Avrupa ve Çin'in ortak olmaya devam ettiği alanlara örnek istendiğinde "iklim değişikliğine" ulaşıyorlar. Dış politika camiasında iklim diplomasisi, Çin ile ortaklığın sadece vazgeçilmez değil aynı zamanda arzu edilir ve mümkün olduğu konusunda yaygın olarak kabul gören birkaç konudan biri olmaya devam etmektedir.

Ancak gerçek daha karmaşıktır. Avrupa'yı tehlikeli boyutlara ulaşan iklim değişikliğinden korumak için iklim eyleminin, dünyanın en büyük sera gazı salıncımcısı olan Çin ile koordinasyon gerektireceği kesinlikle doğrudur. AB, Çin'in bu konuyu ciddi bir şekilde ele almadan Avrupalıları iklim değişikliğinin en kötü etkilerinden (aşırı hava olayları, göç krizleri ve tedarik zinciri şokları) koruyamaz. Aynı durum, iklim değişikliğinin etkilerine karşı son derece kırılgan olan geniş nüfuslu bölgelere sahip olan Çin için de geçerlidir. Küresel Çin

Sera gazı emisyonlarının yüzde 28'i ve inşa halindeki kömürlü termik santrallerin yarısı. Pekin'in Covid-19 kurtarma planlarında ve yaklaşan beş yıllık planında öncelik verdiği konular, önümüzdeki on yıllar boyunca küresel emisyonları şekillendirecek. Bununla birlikte, Avrupa'nın kendi iklim eylemleri Avrupa ekonomisini yeniden şekillendirmeye başladıkça, Çin ile yeni rekabet alanları ortaya çıkmaya başlıyor.

Bu makale, geniş anlamda 'ortaklık' kavramının, AB'nin en önemli küresel sorunla mücadelede Çin ile etkileşiminin gerçek karmaşıklığını artık yeterince yansıtmadığını savunmaktadır. İklim eylemi, başta ticaret ve teknoloji olmak üzere jeopolitik ve jeoekonomik çıkar meseleleriyle giderek daha fazla kesişecektir. Bu da artık iklim konusunu tek başına ele almanın mümkün olmayacağı anlamına gelmektedir.

politikasını Avrupa-Çin ilişkilerinin daha geniş kapsamlı karmaşıklığından soyutlamıştır. Bu, iki taraf arasındaki ilişkilerin pragmatik bir şekilde yeniden gözden geçirilmesi için bir fırsattır. Çin ile arasındaki temel sistemik farklılıkları kabul eden Avrupa, artan rekabet boyutunu, Çin'i karbon konusundaki küresel rekabetin gelişen kuralları konusunda meşgul etmek de dahil olmak üzere, iddialı iklim korumasına ulaşmak için koordinasyon ihtiyacı ile giderek daha fazla dengelemek zorunda kalacaktır.

Çalışma, Çin'in karşı karşıya olduğu ve iklim politikasını etkileyecek iç zorlukları incelemeyen önce AB-Çin ilişkilerinin değişen arka planını kısaca tanımlayarak başlıyor. Üçüncü ülkelerde iklimle ilgili politika tercihlerini şekillendirmek için Avrupa'nın yönetmesi gereken teknolojiler, pazarlar, kaynaklar ve daha geniş jeopolitik etki için rekabetin yanı sıra işbirliğinin Avrupa'nın çıkarına olduğu alanları tanımlamaktadır. Çalışma, artan rekabeti yönetmek, daha geniş sistemik rekabetle başa çıkmak için ittifaklar kurmak ve ülkeler kriterleri karşıladığında ve kırmızı çizgilere uyduğunda daha derin işbirliğini teşvik etmek için yollar öneren AB eylemi için bir dizi somut politika önerisiyle sonuçlanmaktadır.

AB-ÇİN İLİŞKİLERİNDE DEĞİŞEN ANLATI

Avrupa'nın Çin algısı

AB politika yapıcılarının ve kamuoyunun Çin'e bakışı, koronavirüs krizinin ortaya çıktığı 2020 yılı boyunca belirgin bir şekilde değişti. Genel olarak, sıradan vatandaşlar da dahil olmak üzere Çin'in Avrupa'daki itibarı azaldı. Covid-19, Avrupa'nın Pekin ile etkileşiminin geleceği, küreselleşen ekonominin karakteri ve tedarik zincirlerinin kırılganlığı gibi birçok temel soruyu üye devletlerin iç politikalarının merkezine taşıdı. Bu durum muhtemelen Pekin'in virüsün kökenine ilişkin anlatıyı şekillendirmeye yönelik iddialı yaklaşımının, demokrasilerin hastalığın yayılmasını dizginleme becerisini fırsatçı bir şekilde sorgulamasının ve ekonomisini hızla rayına oturtma konusunda kendi becerisini öne çıkarmasının doğrudan bir sonucuydu. Pekin'in 2020'de Hong Kong'a ulusal güvenlik yasası ve Sincan'daki durum bu endişeleri daha da arttırdı. Avrupa'nın bakış açısına göre, temel insan haklarının ve uluslararası taahhütlerin bu şekilde ihlal edilmesi güven inşa etmek için ikna edici bir temel oluşturmuyor. Bu hareket, Avrupalıların Çin'in çok taraflılığa verdiği desteğin samimiyetine olan inançlarını daha da zayıflattı. Bu nedenle, Çin'in sadece ikili düzeyde değil, özellikle çok taraflı forumlardaki angajmanı çok daha fazla inceleme altına alındı.

Bu gelişmenin Pekin için siyasi bir bedeli oldu - bu yıl Haziran ayında AB-Çin Zirvesi video konferansından başlayarak ve Eylül ayında AB Konseyi dönem başkanlığı görevini yürüten Almanya Başbakanı Angela Merkel'in de katıldığı liderler toplantısı sırasında. Bu toplantıya, önceki toplantılara kıyasla daha soğuk bir atmosferin vurdu, AB'den daha net talepler ve Çin'tercihlerine Avrupa'nın daha az sempati duyması damgasını . Ancak bu tepkiyi şekillendiren sadece Çin'e yönelik kamuoyu algılarındaki son değişimler değil. Daha 2017'de Avrupalı iş dünyası liderleri, Çin'in pazarını açması ve eşit bir oyun alanı yaratması konusunda 'vaat yorgunluğundan' şikayet ediyorlardı. Benzer bir yorgunluk hissi şimdi Avrupalı diplomatlar arasında da baş göstermiş durumda.

Aynı zamanda, yeni gelen Biden yönetimi transatlantik ilişkilerine yeni bir enerji enjekte ediyor; ve Fransa, Almanya ve Hollanda Hint-Pasifik'e artan ilginin ön saflarında yer alıyor ve her biri bölge için kendi stratejilerini yayınladı. İklim konusunda ise Güney Kore ve Japonya'nın 2050 yılına kadar karbon nötr olmasına yönelik yakın zamanda açıkladıkları hedefler, Doğu Asya'daki yerleşik ortaklarla işbirliği için yeni yollar açıyor.

Çin'in karbon nötrlüğüne yönelik taahhütleri

Çin liderliği bu değişimin son derece farkında ve iklim tartışmaları da bu daha geniş eğilimlerden muaf değil. Xi Jinping, Eylül 2020'de Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda Çin'in 2060 yılından önce karbon nötr olacağını açıkladığında, AB iklim diplomasisi için önemli bir zafer kazanmış gibi görünüyordu. Bu açıklama, Avrupa Komisyonu Başkanı Ursula von der Leyen'in Çin'in güvenilir iklim eylemleri için bir ölçüt olarak bunu önermesinden sadece birkaç gün sonra gerçekleşti. Deklarasyon, ABD seçimleri öncesi kritik bir noktada iklim tartışmalarına ivme kazandırdı. Aynı zamanda Güney Kore ve Japonya gibi Asya'daki diğer ülkeler üzerinde de hızlı bir şekilde aynı şeyi yapmaları ve ulusal iklim hedeflerini yükseltmeleri için baskı oluşturdu - bu Avrupalılar tarafından kesinlikle memnuniyetle karşılanan bir domino etkisidir.

Xi'nin açıklamasının zamanlaması iyiydi: AB-Çin liderler toplantısına Avrupa diplomasisine şapka kadar yakın ama çok taraflı bir sahnede tamamen bağımsız bir şekilde Çin'i Trump yönetimine kıyasla olumlu bir konuma getirdi.

2020 yılı boyunca Avrupalı diplomatlar, yeni üst düzey iklim diyalogu formatı bir oluşturmak da dâhil olmak üzere, iklimi çeşitli AB-Çin formatlarının gündemine getirmek için yoğun çaba sarf etmişlerdir.

Ancak Xi'nin açıklamasını ihtiyatlı bir şekilde karşılamalarına rağmen Avrupalılar Pekin'in verdiği sözün samimiyeti konusunda şüpheci olmaya devam ediyor. Xi'nin mesajı, AB'nin kilit üye ülkelerinde seçmenlerin ilgisi için özel önem taşıyan bir konuda Avrupa'nın kalbini ve aklını kazanmak için özel olarak hazırlanmış gibi görünse de, Avrupalı politika yapıcılar bunun muhtemelen jeopolitik kaygılar ve Çin'in yeşil ekonomi sektöründeki gelişmeleri hızlandırmaya yönelik iç sanayi politikası baskısının bir kombinasyonu tarafından motive edildiğini kabul etmektedir.

Xi, BM'de uluslararası kamuoyunun önünde bu konudaki iddiasını açıklayarak, Çin'in yeşil teknolojiler geliştirme ve çevre standartlarını belirleme alanlarında hesaba katılması gereken bir güç olacağının sinyalini sadece Avrupa'ya karşı değil, küresel sahnede de vermiş oldu. İklim değişikliğiyle mücadele konusunda başlangıçta düşük maliyetli olan bu cazibe saldırısı, AB-Çin ilişkilerindeki düşüşü durdurabilir - ki bu, özellikle Washington ile artan rekabeti ışığında Pekin'in çıkarına değildir. Ancak bu deklarasyon aynı zamanda Pekin'in dikkatleri olumlu ve geleceğe yönelik bir taahhüde çekmesine ve koronavirüs krizinin ilk günlerindeki kötü yönetiminden, sağlık acil durumunu daha geniş bir bağlamda yönetme konusundaki şeffaflık eksikliğinden, tartışmalı aşı diplomasisinden ve Avrupa'da salgının en yoğun olduğu dönemdeki "maske diplomasisi" çabalarından uzaklaştırmasına da hizmet etti.

Xi'nin karbon nötrlüğü açıklamasıyla birlikte Çin'deki iç siyasi rüzgârların yön değiştirmesi muhtemeldir. Şu anda yaşananlar, Xi'nin 2013 Kuşak ve Yol Girişimi yılında Kazakistan'da yaptığı dönüm noktası niteliğindeki BRI konuşmasının ardından yaşananlara benziyor. O zaman da bu konuşmaya tam teşekküllü bir strateji eşlik etmemiş ve Çin bürokrasisi ve ekonomisini bir uygulama planı bulmak için çırpınmak zorunda bırakmıştı. Karbon nötrlüğü hedefine ulaşmak için Çin'in önümüzdeki birkaç yıl içinde çok sayıda strateji ve politikayı kademeli olarak karbonsuzlaştırma anlatısına uyarlaması muhtemeldir.

AVRUPA'NIN KONUMU

Bugüne kadar AB, iklim değişikliğine yaklaşımını küresel normları şekillendirmek ve çok taraflı işbirliğini teşvik etmek üzerine kurmuştur. Avrupa Birliği Emisyon Ticaret Sistemi ile başlayan ve Avrupa Yeşil Mutabakatı'nın temelini oluşturan kapsamlı politikalar ve yasama gündemleri ile sonuçlanan dünyanın en gelişmiş iklim politikası araçlarından bazılarını uygulamaya koymuştur. Bu yıl Avrupa Yeşil Mutabakatı'nın kabul edilmesiyle birlikte, iklim artık AB'nin yeni büyüme stratejisine sıkı sıkıya bağlı hale gelmiştir. AB ve üye devletleri, iklim liderliklerini ve Avrupa tek pazarının gücünü kullanarak diğer ülkelerle iklim politikalarının hedeflerini yükseltme konusunda etkileşime girmişlerdir. Bununla birlikte, karbonsuzlaştırmaya yönelik ortaya çıkan küresel ivme ile birlikte, artık mesele sadece diğerlerini bu zorluğu kabul etmeye ikna etmek değil, aynı zamanda yeni bir küresel iklim politikasını uygulamanın bir sonraki aşamasına geçmektir.

ekonomik yörünge. Avrupa işletmeleri ve endüstrileri, Çin de dahil olmak üzere hızla karbondan arınan diğer süper güçlerle pazar payları, hammaddeler ve teknoloji standartları için giderek daha fazla rekabet edecektir. İklim diplomasisinin başarısını sürdürmek için AB'nin, iklim politikasının rekabetçi boyutlarını kurumları arasında koordineli bir şekilde aktif olarak yönetmesi gerekmektedir.

Von der Leyen'in liderliğindeki Avrupa Komisyonu, "jeopolitik" olma ve Avrupa Stratejik Özerkliği hedefinde özetlendiği üzere, küresel ilişkilerde daha iddialı ve Avrupa'nın çıkarlarını savunma konusunda daha rahat bir yaklaşım benimseme sözü verdi. Avrupa Komisyonu ve Avrupa Parlamentosu, müzakereleri devam eden Çin ile Kapsamlı Yatırım Anlaşması'nı sağlamlaştırmadan önce, eşit şartlarda bir oyun alanı ihtiyacı konusunda kararlı olacaklarını belirttiler. Son zamanlarda AB'nin sürdürülebilirlik ve pazara erişim konularındaki taleplerini daha güçlü bir şekilde vurgulaması bu değişimin açık bir göstergesidir. Avrupa, Çin'in 2001 yılında Dünya Ticaret Örgütü'ne (DTÖ) katılmasının ardından 'normal' bir piyasa ekonomisine dönüşeceği beklentisinin yol açtığı ekonomik yakınsama konusunda daha önce sergilediği saflığın dersini almıştır. AB, iklim politikası söz konusu olduğunda bu tür hataları tekrarlamaktan kaçınmak için dikkatli olmalıdır.

Blok bunu, Çin'in bu alandaki inandırıcı eylemlerini neyin oluşturduğuna dair daha net ölçütler belirleyerek yapabilir.

Aynı zamanda, Avrupa Yeşil Mutabakatı'nın iddialı gündemi, AB'yi iklim değişikliği konusundaki düşüncelerini stratejik olarak sanayi politikasına, uluslararası ticaret ilişkilerine ve daha geniş dış politikaya yerleştirmeye zorluyor. İklim değişikliği AB'nin politika yapımının merkezine yerleşmiştir. AB'nin yeşil büyüme konusunda alacağı kararlar, Avrupa Komisyonu'nun ne kadar jeopolitik davranmaya istekli olduğunu ortaya koyacaktır. AB'nin politika tercihleri, Avrupalı şirketler için tüm olumsuz sonuçlarıyla birlikte, artan ABD-Çin rekabeti karşısında Avrupalı şirketlerin rekabet güçlerini nasıl ve ne kadar koruyabilecekleri üzerinde etkili olacaktır. Ayrıca, önümüzdeki on yıl içinde AB'nin en az yüzde 55'lik emisyona azaltma hedeflerinden daha az iddialı iklim hedeflerine sahip ülkelerin rakipleriyle de mücadele etmeleri gerekecektir. Politika tercihleri, Avrupa endüstrilerini dezavantajlı duruma düşürebilir ya da geliştirmekte olan temiz teknolojilerde liderlik yarışında Avrupa şirketlerini güçlendirebilir.

İlişkideki değişen dinamikler, AB'nin hem daha sağlam hem de daha temkinli bir yaklaşıma doğru ilerlediği ve kritik sektörlerde teknolojik ve endüstriyel liderliği korumaya yönelik 'savunmacı' hedeflere odaklandığı anlamına gelmektedir. Ancak AB de proaktif bir şekilde etrafındaki dünyayı kendi çıkarlarına göre şekillendirmeye çalışmaktadır; ve serbest, adil ve yeşil ticaret, AB'nin Çin'e karşı daha sağlam ve yeni jeopolitik gerçeklere dayanan bir yanıt çerçevesi oluşturması açısından hayati önem taşımaktadır. Bu nedenle, Çin'in iklim politikalarını neyin yönlendirdiğini anlamak ve ana hatlarını çizmek önemlidir.

AB ve Çin arasındaki potansiyel parlama noktaları, her ikisi de gelişmiş karbonsuzlaştırmayı hedeflemektedir.

ÇİN'İN İKLİM POLİTİKASINI ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Çin yönetiminin iklim değişikliğini ele alma konusundaki ilgisi çok yönlüdür. Dış baskı ve uluslararası ortaklıklar bunda rol oynamaktadır, ancak iç faktörler de Pekin'in politika gündeminde iklimin profilini yükseltmek için çok şey yapmıştır.

Uluslararası iklim yönetişimi

Pekin'in iklim yönetişimine yaklaşımevrim , küresel iklim yönetişiminde engelleyici bir güç öncelikli olarak hareket ettiği günlerden bu yana geçirmiştir En önemli planlama belgesi olan beş yıllık plan, 2011'den bu yana iklim değişikliğine özel bir bölüm içeriyor. 2015'teki Paris iklim görüşmeleri öncesinde Pekin, müzakere pozisyonlarını uyumlu hale getirmek ve yeni emisyon azaltma taahhütleri vermek için ABD ve AB de dahil olmak üzere büyük emisyon yayıcılarla proaktif bir şekilde çalıştı. ABD ve Çin arasında anlaşması2014 yılında imzalanan ikili iklim , Paris Anlaşması'nın hedeflerine ulaşmasına yardımcı olmuştur.

Çin, Paris Anlaşması'nın müzakere edildiği platform olan Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi (UNFCCC) kapsamındaki müzakerelere aktif olarak katılmıştır. BM organı, iklim değişikliğinin ele alınmasında gelişmekte olan ve gelişmiş ülkelerin farklı kapasitelerini tanıyan bir ilkeyi benimsemektedir: ortak fakat farklılaştırılmış sorumluluklar (CBDR). Çin, kendisini Batılı sanayileşmiş dünyayı yakalamaya çalışan gelişmekte olan bir ülke olarak görmeye devam ettiğini uzun zamandır çok açık bir şekilde ifade etmektedir. On yıldan daha kısa bir süre öncesineekonomik yükün ülkeler üstlenilmesi gerektiğine kadar Çin, iklim değişikliğiyle mücadelede gelişmiş inanıyordutarafından . Ancak 2020 karbon nötrallitesi duyurusuyla Çin, gelişmiş ülkelerle eşit düzeyde uzun vadeli bir iklim hedefi belirlemiş oldu. Bu durum Pekin'in CBDR ilkesine daha az önem verdiğine ve iklim değişikliğini Çin'in ekonomik kalkınmasında bir fırsat olarak gördüğüne işaret ediyor.

Trump yönetiminin başlangıcından ve ABD'nin Paris Anlaşması'ndan çekilmesinden bu yana Çin, uluslararası iklim anlaşmasına bağlı kalmaya devam uzun zamandır beklenen ulusal emisyon başlatma çabası sürdürdü ve ticareti programını, sürdürülebilir finans düzenlemelerine yönelik reformlar ve elektrikli büyümeye yönelik teşvikler araç endüstrisini de dahil olmak üzere yerel iklim politikalarını . 2019 yılı sonunda Çin, son beş yıllık planında kendisi için belirlediği 2020 iklim hedeflerine büyük ölçüde ulaştığını iddia etti. Mevcut ekonomik ve emisyon yörüngelerine dayanarak, Çin'in sera gazı emisyonlarının önümüzdeki beş yıl içinde zirveye bekleniyor, 2030 hedeflerinden önce ulaşması

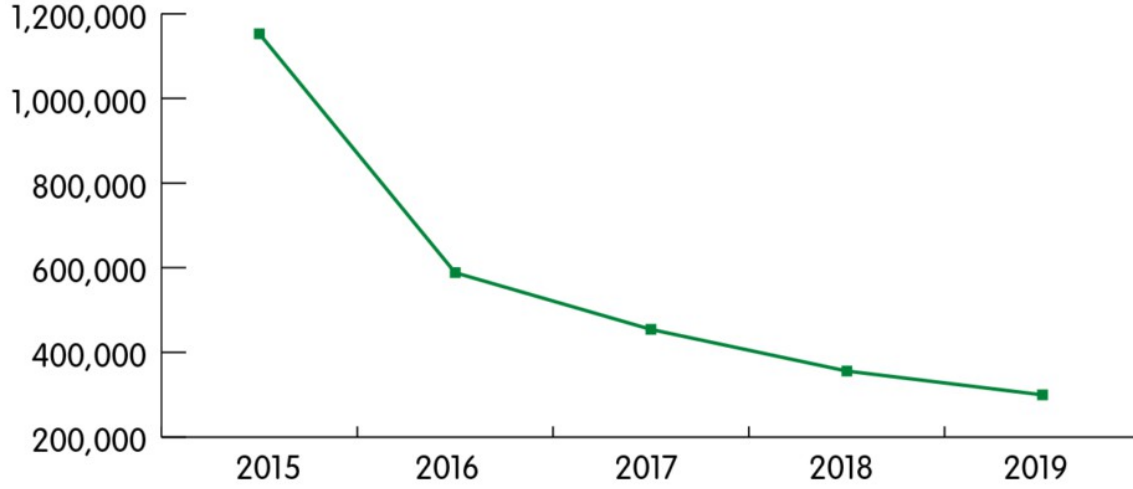
Pekin aynı zamanda uluslararası iklim yönetişimine AB liderliğindeki Uluslararası Sürdürülebilir Finans Platformu'nda standartlarının, özellikle de sürdürülebilir finans alanında katılımını genişletiyor - şu anda küresel sürdürülebilir finans belirlenmesine yönelik bir çalışma grubunun eş başkanlığını yürütüyor. Kamu finans kurumları, Çin finans sistemine yönelik iklimle ilgili sistemik riski ele alan düzenleyici değişiklikleri yönlendirmek için Finansal Sistemi Yeşillendirme Ağı gibi uluslararası platformlara katılmıştır. Bu durum, finansal düzenleyicileri ve merkez bankası iklim değişikliğinin finansal riskini inceleyen uluslararası forumlarda yer almayan ABD ile tam bir tezat oluşturmaktadır.

Enerji güvenliği

Yenilenebilir enerji, Çin'in fosil yakıt ithalatına olan bağımlılığını azaltması için bir yol sunmaktadır. Enerji güvenliği, ülkenin enerji dönüşümünün örtük ama en inandırıcı itici gücüdür. Çin dünyanın en büyük petrol ve gaz ithalatçısıdır. Petrolün yüzde 70'inden fazlası ithal edilmekte ve bu ithalatın büyük çoğunluğu, ABD-Çin gerginliğinin askeri açıdan tırmanması halinde hayati önem taşıyabilecek jeopolitik bir tıkanma noktası olan Malakka Boğazı'ndan yapılmaktadır. Çin gaz ithalatının yüzde 43'ü Rusya ve Orta Asya'dan boru hatlarıyla, üçte ikisini deniz ticareti yoluyla gerçekleştirmektedir ise Avustralya, Malezya ve Endonezya gibi Pasifik ülkeleriyle .

Çin, zengin bir enerji kaynağı olan kömürü iki katına çıkararak enerji güvenliğini güçlendirebilir - Çin küresel kömür rezervlerinin yüzde 13'üne sahiptir. Ülkede tüketilen tüm enerjinin yüzde 58'i kömürden elde ediliyor. Ve Çin, küresel olarak yeni kömürlü termik santrallerin üretiminin dramatik bir şekilde yavaşladığı bir hala kömüre büyük yatırımlar yapıyor. Dünyada kömürlü inşa halindeki termik santrallerin Çin'de bulunuyor yarı . Ancak bu fosil bazlı enerji kaynağının ekonomisi Çin'in lehine işlemiyor - mevcut kömür gücünün dörtte üçünü çalıştırmaya devam etmek, yeni yenilenebilir enerji kapasitesi eklemekten daha maliyetli.

Global coal power pipeline is shrinking rapidly Announced, pre-permit, and permitted coal plants globally, in megawatts

Source: End Coal (2020)
ECFR · ecf.eu

Çin aynı zamanda bir yenilenebilir enerji süper gücüdür. Dünyadaki dörtte güneş panellerinin yaklaşık üretiyor ve Çinli üreticiler küresel rüzgar türbini üçte birinden fazlasını pazarınınele geçirmiş durumda. Ülke, 2010-2019 yılları arasında yenilenebilir enerji teknolojilerine en fazla yatırım yapan ülke oldu ve 2020'de küresel olarak yeni toplam yenilenebilir kapasitenin yüzde 42 oluşturmaları bekleniyor'sini ve önümüzdeki yıllarda bu tür yeni kapasitenin çoğunluğunu .

Dahası, Çin'de kamuoyu hava kirliliği konusunda son derece hassastır ve güneş enerjisinin maliyeti kömürden elde edilen enerjinin altına düşmek üzeredir. Dolayısıyla yenilenebilir enerji, çevreyi kirliletmeyen ve güvenilir bir enerji sistemi kurmak isteyen Çinli politika yapımcılar için siyasi açıdan uygulanabilir ve ekonomik açıdan mantıklı bir seçenektir. Çin'in önde gelen iklim modelcileri artık fosil bazlı enerjinin hızla diğer kaynaklardan elde edilen elektrikle değiştirilmesi çağrısında bulunuyor. Özellikle, hızlı geçiş için gerekiyorgüneş enerjisinde 16 kat, rüzgar enerjisinde dokuz kat ve nükleerde altı kat artış . Çin'in ithalata bağımlılığını azaltmak olanXi'nin politika yaklaşımının yeni ve önemli bir parçası. Enerji güvenliği bu stratejinin anahtarıdır. Ve kendine daha fazla güvenmek Çin'in jeopolitik manevra alanını genişletiyor.

Endüstriyel strateji

Çin'in sanayi stratejisi, üreticilerini diğer gelişmekte olan ekonomilerin düşük maliyetli rekabetinden koruma ve gelişmiş ülkelerle arasındaki teknoloji farkını daraltma ihtiyacına dayanmaktadır. Pekin'in stratejisinin bir hedefi de kilit sektörlerde liderlik pozisyonu elde etmektir. Çin, hükümetin 2015 yılında benimsediği on yıllık bir strateji olan Made in China 2025'e yeşil enerji teknolojilerini dahil etmesiyle bunu gerçekleştirmeye başladı. Made in China, ülkeyi stratejik sektörlerde lider olarak konumlandırmayı ve Çin'in yenilenebilir enerji ve elektrikli araçlar da dahil olmak üzere bu sektörlerde yabancı teknolojiye bağımlılığını azaltmayı amaçlıyor.

Hükümet, planın yol açması nedeniyle uluslararası bir tepkiye zamandan beri açıkça Made in China'ya atıfta bulunmayı bıraktı, ancak kritik sektörlerde stratejik bağımsızlığı artırmaya yönelik politikalarını sürdürmeye devam etti. Bu yaklaşımdan 2020'de ortaya çıkan en son gelişme Xi'nin yeni büyüme stratejisi olan "ikili dolaşım dır". Bu strateji, pandemi ve ABD-Çin rekabetinin keskinleşmesini takip eden jeopolitik değişimlere - Xi'nin deyişiyle "yüzyılda görülmemiş büyük değişimlerin" yaşandığı bir dünyaya - yanıt vermeyi amaçlıyor. İkili dolaşım, Çin'in dış tedarikçilere olan bağımlılığını azaltmayı ve büyümeyi içeriden artırmak için iç tüketimi artırmayı amaçlıyor.

Çin'in sermaye ve tüketici piyasalarının açılmasına yapılan ek vurguya rağmen, Çin liderliğinin büyük planındaki temel önceliklerden biri, ülkenin kritik teknolojilere tedarik zincirlerindeki dayanıklılığını arttırarak dış tedarikçilerle bağlantısının kesilmesi riskini en aza indirmektir. Pekin bu nedenle kilit sektörlerdeki lider konumunu güçlendirme sözü verdi. Xi, "Çin'e olan uluslararası değer zinciri bağımlılıklarını arttırmak" için yüksek hızlı tren, telekomünikasyon ve "yeni enerji" teknolojilerinde "kozlar" yaratılması çağrısında bulundu.

Geçtiğimiz on yıl boyunca Çin, yerel yenilenebilir enerji ve elektrikli araç sektörlerinin gelişimini hızlandırmak için hem arz tarafında (vergi iadeleri, düşük faizli krediler ve ucuz arazi gibi) hem de talep tarafında (tüketici sübvansiyonları ve devlet alımları gibi) teşvikler uyguladı. Güneş panellerinde dünya lideri konumuna gelen ülke şu anda lityum pillerin yüzde 77'sini küresel elektrikli araç stokunun yüzde 47'sini üretiyor ve oluşturuyor.

2010'ların başında devlet öncülüğünde yapılan bu tür yatırımlar ciddi ticari gerilimlere yol açtı. 2013 yılında AB, Alman üreticilerin sübvansiyon karşısı bir soruşturma başlatmasının ardından Çin güneş panellerine geçici olarak ithalat vergisi uygulamıştır. Bu durum, AB ve Çin'in ciddi bir ticaret gerilimine sürüklenebileceğini hatırlatmaktadır

çatışma.

İklim güvenliği

Çin, ekonomik ve sosyal istikrarı için önemli bir tehdit olan iklim değişikliğinin etkilerine karşı son derece savunmasızdır. Hava modellerindeki uzun vadeli değişiklikler ve iklim değişikliğine bağlı olarak artan hava olaylarının sıklığı, gıda üretimini ve su tedarikini sektöre uğratma potansiyeline sahiptir. Çin Meteoroloji İdaresi verilerine göre, 1961'den bu yana sıcak hava dalgası yaşanan gün sayısı 5,4 gün artmıştır. İklim değişikliği Çin'in ekonomik kalkınması için giderek daha yıkıcı hale geliyor. Orta Çin'de 2020 yazında meydana gelen seller 3,7 milyon insanı yerinden etmiş ve gıda fiyatlarının yükselmesine neden olmuştur. Küresel sıcaklıktaki her 0,5°C'lik artış için Çin'deki sel zararının 60 milyar dolardan fazla artması beklenmektedir.

Çin, buğday, pirinç ve mısırın yüzde 95'kendi kaynaklarından karşılayarak başlıca tahıl ürünlerinde yüksek kendine yeterliliğe nispeten bir sahip olsa da, önemli miktarda soya fasulyesi ithal ediyor ve tahıl üretimi aşırı iklim olayları nedeniyle kesintiye uğramaya meyilli. Yangtze Nehri'nin orta ve alt kesimleri - 2020 sellerinden ciddi şekilde etkilenen bölgeler - ülkedeki pirinç çeltik tarlalarının yarısından fazlasına ev sahipliği yapıyor. Bölgedeki pirinç üretiminin ısı hasarından etkilenme olasılığının, en kötü küresel ısınma projeksiyonları altında yüzyılın sonuna kadar üç kat artması bekleniyor.

Çin'in kişi başına düşen yıllık su kaynakları küresel ortalamanın dörtte biri kadardır yaklaşık . Kuraklık ve buzulların çekilmesinden kaynaklanan su kıtlığı, kuzey ve batı bölgelerindeki su mevcudiyetini azaltacaktır.

1986-2005 yılları arasında Çin'de yılda yaklaşık 249 milyon kişi kuraklığa maruz kalmıştır. Bu sayının en kötü senaryoda 2040 yılına kadar 449 milyon kişiye çıkması beklenmektedir. Sosyal gruplar ve sektörler arasındaki su dağılımının, hem Çin içindeki istikrarı hem de Çin'in nehir sistemlerinin 18 ülke aktığı ile sınır ötesi istikrarı tehdit eden su hakları çatışmalarına neden olması muhtemeldir.

Ev içi baskı

Anket verileri, Çin halkının ezici bir çoğunluğunun iklim değişikliği konusunda derin endişe duyduğunu göstermiştir. Buna rağmen, iklim değişikliği Çin'in yönetilen kamu söyleminde yaygın olarak tartışılan bir konu değildir. Bu yaz yaşanan sel felaketi gibi aşırı hava olayları milyonlarca insanı yerinden edebilir ancak yerel medya bunları nadiren iklim değişikliği merceğinden sunmaktadır. Sadece her beş Çin vatandaşından biri

iklim değişikliğini kendilerini kişisel olarak etkileyen bir şey olarak görmektedir.

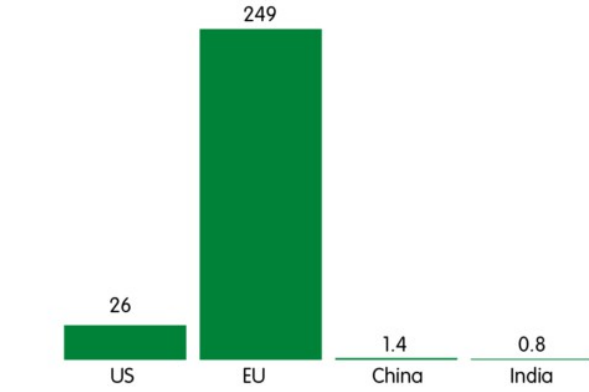
Bununla birlikte, hava kalitesi halkın, medyanın ve hükümetin zihnini meşgul etmektedir. 2010'ların başında Çin'in kuzeyinde yaşanan bir dizi ciddi hava kirliliği olayı, Çin'in kirlilik kontrol çabalarında ve bunun sonucunda iklim politikasında bir katalizör oldu. Son 52 yılın en kötü hava kirliliğinin yaşandığı 2013 yılındaki olayının büyük kirlilik kamuoyunda yarattığı öfke, merkezi hükümetin beş yıllık bir hava kirliliği kontrol planını uygulamaya koymasına yol açtı. Uygulanan kirlilik kontrol önlemlerinden bazıları - kömür kullanımına getirilen kısıtlamalar, ısıtmada elektrifikasyonun yaygınlaştırılması, dökme yük için demiryolu kullanımının zorunlu hale getirilmesi ve enerji verimliliği iyileştirmelerinin hızlandırılması gibi - sera gazı emisyonlarının beş yıllık bir süre içinde 3 milyar ton azaltılmasına da yardımcı oldu.

Çin vatandaşlarının yaşam kalitesini düşüren kirlilik ve diğer çevresel faktörlerin neden olduğu i huzursuzluk, sosyal istikrarı bozma potansiyeline sahiptir. Bu nedenle Çin Komünist Partisi liderliği, bu tür sorunları kontrolden çıkmadan ele almak konusunda endişelidir. Daha yavaş ve sürdürülebilir bir hızda da olsa, yaşam koşullarını sürekli iyileştirme vaadiyle bağlantılı olarak ekonomik büyümeyi sürdürmek için yeşil kalkınmaya yönelik yerel bir itici güç hala mevcuttur. Ancak Çin vatandaşları için refah artışının, ülkenin özellikle hassas bölgelerinde çevresel bozulma ve iklim değişikliği tarafından hemen yutulmamasını sağlamak için de güçlü bir itici güç var.

İleriye bakmak: Covid sonrası toparlanma

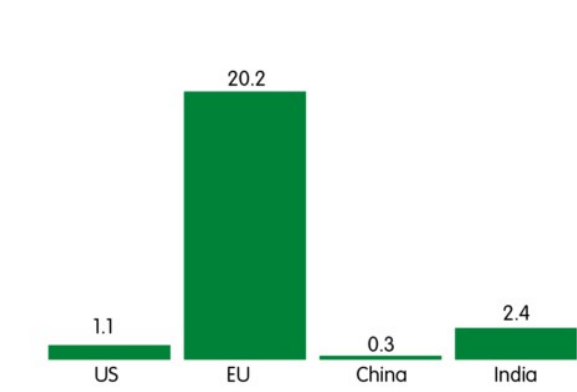
Çin, covid-19 salgınının yol açtığı ekonomik hasarla mücadele etmek için 3.6 trilyon RMB (470 milyar ) değerinde bir mali teşvik paketi uygulamaya koydu. Kurtarma fonları esas olarak özel hazine bonoları ve yerel yönetim özel bonolarının bir kombinasyonundan sağlanacak. Pekin, sıkı test ve karantina rejimi ile birlikte bu teşvikten kaynaklanan altyapı kaynaklı talebin, salgının ekonomisine verdiği darbeyi en aza indireceğine inanıyor. Uluslararası Para Fonu'nun 2020'de GSYH'sinin yüzde 1,9 artacağını öngördüğü Çin, bu yıl büyüme kaydeden tek büyük ekonomi olmaya hazırlanıyor. Ancak AB'nin kurtarma planının aksine Çin'in teşvikinde yeşil yatırımlara öncelik verecek bir mekanizma bulunmuyor.

Green stimulus spending in \$ billion 2020

Source: IMF Fiscal Tracker, official government announcements, Rhodium Group
ECFR - ecfre.eu

Green share of total stimulus in per cent

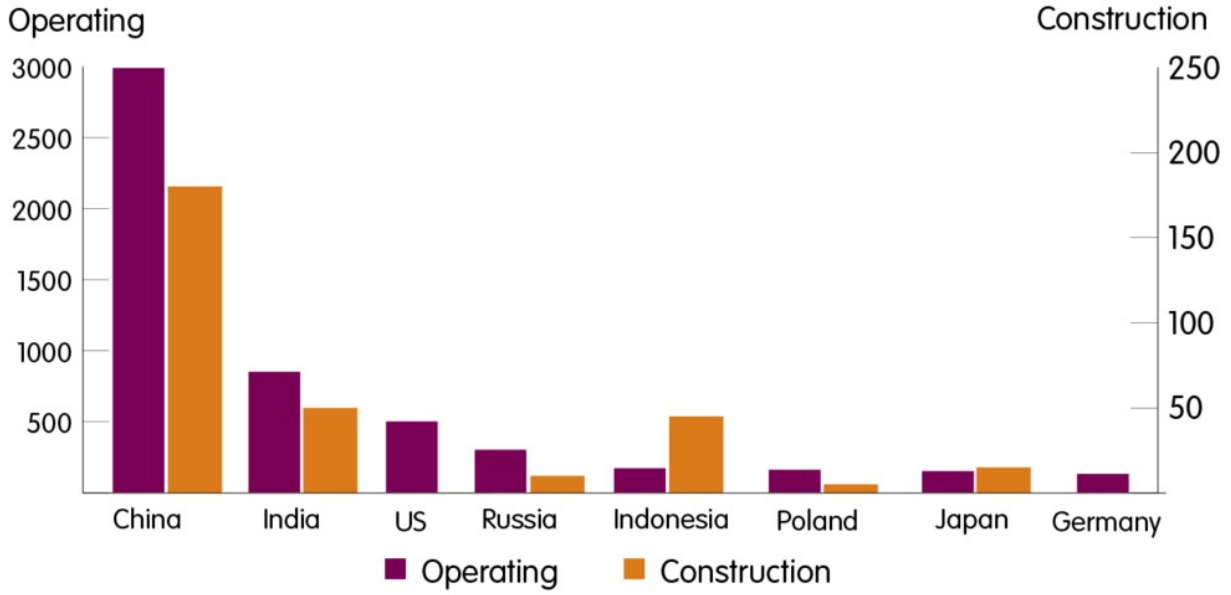

Source: IMF, Rhodium Group
ECFR - ecfre.eu

Xi tarafından savunulan Çin'in "yeşil " "yeni altyapıya" odaklanıyor: akıllı enerji şebekeleri, 5G altyapısı, elektrikli araç şarj istasyonları ve veri merkezleri gibi teknolojilere yatırım. Bu söylemlere rağmen yapılan analizler gösteriyor., Çin'in taşra yetkililerinin şimdiye kadar teşvik fonlarının kullanımında düşük karbonlu projeler yerine fosil yakıt projelerine öncelik verdiğini Veriler ayrıca Çin'in 2020 yılında, 2018 ve 2019 yıllarının toplamından daha fazla kömürlü termik santrale izin verdiğini gösteriyor. Bu gelişme, yeşil bir toparlanma vaadiyle çelişmekle birlikte, yerel yönetimlerin indirmek gibi temel hedefleriyle pandemi sonrasında ekonomilerini canlandırmak ve sosyal istikrarsızlık riskini en aza büyük ölçüde uyumludur.

Çin'in mevcut ve gelecekteki teşvik planlarında nelere öncelik vereceği, Xi'nin Eylül ayında verdiği karbon nötrlüğü sözü de dahil olmak üzere iklim hedeflerini gerçekleştirebilir ya da bozabilir. Kömürlü termik santraller gibi altyapı projeleri muhtemelen yerleşik çıkarları destekleyecek, elektrik şebekesinin esnekliğini azaltacak ve gelecek on yıllar boyunca karbon emisyonlarını kilitleyecek ve tüm bunlar yeşil bir geçişi daha da zorlaştıracaktır. Pekin'in Mart 2021'de açıklanacak olan 14. Beş Yıllık Plan'da yer alması muhtemel olan koronavirüs sonrası teşvik önlemlerinin bir sonraki turunda finanse etmeyi seçtiği şey, Çin'in iklim dostu bir toparlanmaya olan bağlılığı için bir turnusol testi olacaktır. Ancak bu aynı zamanda Pekin'in teknoloji liderliği, pazar gücü ve standart belirleme açısından yeşil dönüşümden faydalanmak için hangi alanlara öncelik vereceği konusunda Avrupa'ya net bir sinyal gönderecek. Gelecekte iklim değişikliği konusunda Çin ile etkileşimde bulunmanın rekabet ve işbirliği dinamiğini yönetmek için son derece önemli olacağından, Avrupa'nın bunu yakından izlemesi gerekiyor.

China remains a global outlier in building and operating coal plants data in units (as of July 2020)

Source: Global Energy Monitor, Financial Times
ECFR · ecfr.eu

AB-ÇİN İKLİM İLİŞKİLERİNİN ARTAN KARMAŞIKLIĞININ ELE ALINMASI

İklim konusu, jeopolitik eğilimlerdeki daha geniş çaplı değişimden ve AB ile Çin arasında keskinleşen rekabetten ayrı olarak ele alınamaz.

Hem AB hem de Çin ekonomilerini karbonsuzlaştırırken, sadece işbirliğinin üstesinden gelmeye yardımcı olabileceği benzer bir dizi zorlukla karşı karşıya kalmayacaklar, aynı zamanda düşük karbonlu sektörlerde, yeşil teknolojiler için hammaddelerde ve bunları yöneten standartlarda liderlik pozisyonları için rekabet edecekler. Bu rekabetçi boyutun göz ardı edilmesi sadece Avrupa'nın gelecekteki refahına zarar vermekle kalmayacak, aynı zamanda Avrupa'nın başta Çin olmak üzere üçüncü ülkeler tarafından ticaretin ve kaynak erişiminin silah haline getirilmesine maruz kalmasını artıran istenmeyen bağımlılıklara da yol açabilecektir.

Rekabeti yönetmek

Avrupalı karar alıcılar, Çin'in enerji üretim ve tüketimini nasıl değiştirdiğinin son derece rekabetçi yönlerini hafife almamalıdır. İklim diplomasisindeki rekabetçi boyut daha baskın hale gelecek ve AB'nin bunu kurumları arasında koordineli bir şekilde aktif olarak yönetmesi gerekecektir. Bunu yapmamak, 2010'lu yılların ticaretle ilgili iklim politikası anlaşmazlıklarının tekrarlanması riskini doğuracaktır; örneğin güneş panelleri konusunda AB-Çin ticaret anlaşmazlığı ve havacılık sektörünün AB Emisyon Ticareti Sistemine dahil edilmesi önerisine yönelik uluslararası tepkiler gibi.

Teknolojik rekabet

Çin'in 2060 yılına kadar karbon nötrlüğüne ulaşmak için çok büyük iç yatırımlar yapması gerekecek ve toplam sermaye ihtiyacının yaklaşık 15 trilyon dolar tahmin ediliyorolacağı . Çin bunun önemli bir kısmını temel araştırma ve inovasyona harcayacaktır. Siyaset bilimci Scott Moore'un da belirttiği gibi, bu "Çinli firmaların bu yüzyılın sonunda gezegene güç veren fikri mülkiyete sahip olma ihtimalinin Amerikalı firmalardan daha yüksek olduğu" anlamına gelebilir. Eğer AB yeşil teknoloji ve çıkır açan yeniliklere yönelik harcamalarını büyük ölçüde arttırmaz ya da fikri mülkiyet haklarını korumazsa aynı durum Avrupalı firmalar için de geçerli olacaktır. Avrupa'nın yeşil toparlanmasının bir parçası olarak AB, Avrupa'nın küresel teknoloji liderliğini güçlendirmek için İnovasyon Fonu kapsamında 1 milyar Avro harcama sözü verdi. Avrupalı şirketler rüzgar türbinlerinde hala dünya lideri konumunda. Örneğin Almanya hidrojen teknolojilerinde küresel liderlik için çabılıyor. Ancak Çin artık Avrupalı şirketleri yakalıyor ve hatta geride bırakıyor.

2019 yılı itibariyle dünyanın en büyük on altısı rüzgâr türbini üreticisinden Çinli şirketlerdir. Avrupalı otomotiv üreticileri, sadece otomobil üretiminde değil, BYD gibi Çinli şirketlerin hızla küresel pazar hakimiyetine ulaştığı otobüs pazarında da batarya teknolojisi konusunda direksiyon başında uyuyor. Avrupa güneş enerjisi endüstrisinin, on yıl önce Çin'in bu sektöre yaptığı yatırımlardaki artış nedeniyle rekabetçi kalamayıp gerilemesi, Çin ile rekabetin AB'li üreticiler ve tüketiciler için nasıl kötü sonuçlanabileceğine dair önemli bir uyarıdır.

Çin yıllardır ikili bir strateji izliyor - fosil enerjiye büyük yatırımlar yaparken, aynı zamanda sadece güneş ve rüzgarda değil, hidroelektrik ve batarya depolamada da yeşil teknolojide bir lider haline geldi. Ancak Çin, yeşil ve akıllı altyapının verimli işleyişinin temelini oluşturan yarı iletkenler gibi temel teknolojilerde hala uzmanlığa sahip değildir. Çin

henüz tüm pazarları değiştirebilecek ve paradigma değişimleri yaratabilecek çığır açıcı yeniliklere öncülük edememiştir. Bu, şimdiye kadar ABD'nin - ve bir dereceye kadar Avrupa'nın - teknoloji endüstrisinin bir gücü olmuştur. Geçmişte büyük ölçüde faydalandığı küreselleşme koşulları altında Çin, Batılı ülkelerden teknoloji transferleri elde etmiştir. Bu, çeşitli sektörlerde kendini yakalaması ve teknolojisini geliştirmesi için uygun maliyetli bir yol olmuştur. Ancak jeopolitik iklim artık maksimum açıklık ve işbirliğine yönelik değil. Bunun yerine, teknolojik ayrışma ve ihracat kısıtlamaları giderek daha fazla hakim oluyor - ve Batı'da, demokrasi dışı ülkelerle araştırma işbirliği giderek daha fazla inceleme altına alınıyor.

Yeşil teknoloji ayrı bir yolda gelişmeyecektir. Dünya çapında yenilenebilir enerji endüstrisinin geleceği ile ilgili olan teknolojilerin çoğu, gelecekteki refah için doğal olarak kritik öneme sahip olacaktır. Ayrıca yeni malzemelerden yarı iletkenlere kadar çoğu zaman çift kullanımlı olacaklar ve böylece ulusal güvenlik konularını doğrudan tartışmanın içine çekeceklerdir. Avrupa'nın Hint-Pasifik bölgesindeki benzer düşünen ortaklarıyla, özellikle de Japonya ve ABD ile yakın işbirliği içinde olması gerekecektir. Birlikte, Çin pazarına ve Çinli tedarikçilere artan bağımlılıklarına karşı ortak dirençlerini arttırmak için sürdürülebilir, yeşil teknoloji alternatifleri oluşturmaları gerekecektir. Bu bağlamda, uluslararası kuruluşlarda standartların belirlenmesi, Avrupa'nın yeşil teknoloji endüstrilerinin gelecekteki rekabet gücünü sağlamada çok önemli bir faktör haline gelecektir.

Avrupa, teknolojik rekabetçiliğe yönelik bu zorluğu, savunma amaçlı ticari tedbirler olarak ve en azından Avrupa iç pazarında oyun alanını eşitlemeye çalışarak ele almaya başlamıştır. Avrupa Komisyonu'nun kısa süre önce yayınladığı dış sübvansiyonlara ilişkin beyaz kitap bu yönde atılmış bir adımdır. AB'nin İnovasyon Fonu, Avrupa'nın araştırma ve geliştirmeyi desteklemek için ihtiyaç duyduğu kaynakların bir kısmının sağlanmasına yardımcı olacaktır. Avrupa, Çin ile rekabette konumunu güçlendirmek için yeşil teknoloji konusunda küresel standartların belirleyicisi olmaya çalışmalıdır.

Bu, Avrupa'nın yeşil teknolojilerdeki teknolojik atılımlara veya veri işleme için giderek daha yüksek enerji tüketiminin 'enerji eğrisini' kırmaya yol açanlara yönelik kamu desteği kriterlerini yeniden değerlendirmesini gerektirecektir. Başarılı bir yeşil dönüşümün temelini oluşturan ancak Avrupa'nın iklim paradigması çerçevesinde ele almadığı 5G teknolojisinin yaygınlaştırılmasına yönelik sübvansiyonlar bu duruma bir örnek teşkil edebilir.

Kritik hammaddelere erişim konusunda rekabet

Çin, mıknatıslar, piller, yüksek performanslı seramikler ve LED'ler gibi ürünler de dahil olmak üzere dünya çapında yeşil teknoloji için gerekli kritik hammaddelerin çoğunu işlemektedir.

Pekin, Çin dışındaki üretim sahalarına erişimi güvence altına alma, uluslararası şirketlerin üretimi Çin'e kaydırmaları için cazip koşullar sağlama ve nadir toprak elementleri endüstrisindeki rekabeti ortadan kaldırmak için fiyatları düşürme (1990'ların başında başladı) politikaları uyguladı.

Bu şekilde Çin devleti, sahip olduğu işletmelerin kotalar ve ihracat kısıtlamaları yoluyla yoğun bir şekilde kontrol ettiği bir alana hakim olmasını sağlamıştır.

2010 yılında Çin, Doğu Çin Denizi'nde Japonya ile yaşadığı ve Çinli bir balıkçının gözaltına alınmasını da içeren bölgesel anlaşmazlıkta pazar konumunu silah olarak kullanmaya çalışmıştır. Bunu da Japonya'nın nadir toprak elementlerine erişimini engelleyerek yaptı. Bu taktik başarısız oldu ve aslında ABD ve Japonya da dahil olmak üzere diğer oyuncularını teşvik. Çin tedarik zincirlerine olan yapısal bağımlılıklarını yeniden düşünmeye etti Nadir topraklar aslında nadir değildir topraklara erişim, Çin liderliği için ortaya çıkan jeopolitik ve ekonomik anlaşmazlıklarında kullanışlı bir araç olmayabilir, çünkü nadir ve tüm büyük uluslararası piyasa ekonomilerinin Çin'in eylemlerine karşı koyması için çeşitli yollar vardır. Çin, özellikle temel teknolojiye ve uluslararası finans sistemine erişim gibi bazı alanlarda oldukça kırılgan olmaya devam etmektedir. Bu nedenle Çin, Avustralya gösterdiği ile yaşanan son anlaşmazlığın da gibi, kendi tercihleri için iddialı bir şekilde bastırmaya devam edecek, ancak küresel nadir toprak arzını kesmeyecektir.

Ancak kesin olan bir şey varsa o da bu sektörde Çin üretimine aşırı bağımlılıkla ilgili potansiyel sorunun medyada ve politika yapımcılar arasında, özellikle ABD ve Japonya'da ama aynı zamanda Avrupa'da da geniş çapta tartışılmaya başlandığıdır. Bunun nedeni kısmen, koronavirüs krizinin başlamasından bu yana Avrupa'da kritik tedarik zincirlerinin yeniden konumlandırılması ve yakın konumlandırılması tartışmalarının öne çıkması ve ilaç ve kişisel koruyucu ekipman konusunda Çin'e bağımlılıkla ilgili artan endişelerin altını çizmesidir. Avrupa Komisyonu kısa süre önce güncellenmiş bir kritik listesi yayınladı hammadde ve bir Kritik Hammaddeler Eylem Planı sunduğu alandaki tedarik zincirlerini çeşitlendirmeyi ve verimliliğini arttırmayı amaçlayan .

AB ve üye devletlerinin, yeşil teknolojilerin gelecekteki refahları ve yeşil bir ekonomik dönüşümün başarılması artan önemi göz önüne alındığında, kritik hammaddelerin kesintisiz tedarikini sağlamak için acilen stratejik esneklik politikaları benimsemeleri gerekmektedir. Avrupa, yurt içinde sınırlı miktarda bulunması nedeniyle bu ürünlerin ithalatçısı olmaya devam edecektir. Bu nedenle, geri dönüşüm ve ikameye yönelik araştırma ve yatırımlarda önemli bir artış, uluslararası piyasaların kurallara dayalı yönetimi için baskı yapmak kadar gerekli hale gelecektir. Bu tür çabalar, Avrupa'nın bu mallara küresel erişim konusundaki pozisyonunu tüm ikili ve çok taraflı ortamlarda netleştirecek ve aynı zamanda tedarik zincirlerinin çeşitlendirilmesine yatırım yapacaktır.

Düşük karbonlu ticarete oyun alanının eşitlenmesi

AB'nin toparlanma programı, Avrupa Komisyonu'nun "Avrupa'nın yeni büyüme stratejisi" olarak tanımladığı Avrupa Yeşil Anlaşması'na odaklanmaktadır. Çin, yeşil kendi endüstriyel dönüşüm çabasının merceğinden görmektedir. Hem Çin hem de AB, koronavirüs pandemisinin ardından kurtarma programları aracılığıyla hızla büyüyen yeşil sanayi sektörlerine büyük yatırımlar yapacak.

AB'nin Karbon Sınır Ayarlama Mekanizması (CBAM) önerisi, zayıf karbon fiyatlandırma politikalarına sahip yargı bölgelerinden gelen ürünlerden gümrük vergisi alma planı, iklim ve ticaret arasındaki kesişme noktasında yer . Teklifin detaylarının 2021 yılına kadar netleşmesi beklenmese de Çinli yetkililer karşı olduklarını sürekli olarak dile getirdilerAB'nin böyle bir vergi uygulamasına .

Avrupa Komisyonu CBAM'ı, diğer ülke ve bölgelerin küresel iklim hedeflerini yerine getirmemeleri halinde başvurulacak son çare olarak görmektedir. CBAM'ın ticaret ortaklarıyla anlaşmazlıkları tetikleme riskini azaltmak için AB, bu tedbiri cezalandırıcı bir hamle olarak değil, karbon yoğun sektörlerin dönüşümü için bir katalizör olarak sunmalıdır. AB ayrıca, 2012 yılında yaşanan havacılık karbon vergisi dramasının tekrarlanmasını önlemek için Çin de dahil olmak üzere ticari ortaklarıyla önerilen vergi konusunda istişarede bulunmalıdır. 2012 yılında AB, ABD, Çin ve Hindistan gibi ülkelerin şiddetli muhalefeti nedeniyle uluslararası uçuşlar için yeni emisyon ticareti kurallarının uygulamaya konulmasını askıya almak zorunda kalmıştı.

Üçüncü ülkelerdeki pazarlar ve nüfuz için rekabet

Çin'in dış politikasındaki değişiklikler de girecektir. KYG aracılığıyla yapılan yatırımların yeşillendirilmesi, yalnızca Çin'in yerel emisyon azaltma hedeflerine değil, küresel hedeflere de hayati önem taşıyacaktır - ki bu da elbette Avrupa'nın çıkarına olmaya devam etmektedir. Çinli şirketler, Çin kalkınma bankalarının ve devlet sübvansiyonlarının desteğiyle Orta Asya, Doğu Avrupa, Afrika ve Latin Amerika'da kömürle çalışan enerji santrallerine büyük yatırımlar yapmaya devam ediyor. Çin dışındaki tüm kömürlü termik santrallerin %70'si Çin bankaları tarafından finanse edilmektedir ve Çin'in KYG ülkelerindeki kömürlü termik yatırımları büyük ölçüde Çin'in kamu bankaları ve ihracat kredi kuruluşları tarafından finanse edilmektedir.

Bu konuda iki olasılık söz konusudur. Birincisi, Çin yerli endüstriyel kapasite fazlasını emen yabancı fosil enerji ve altyapı projelerini finanse etmeye devam edebilir - muazzam bir altyapı

Özellikle de karbonsuzlaştırmaya geçileceğinin açıklanmasının ardından milyonlarca işçiyi istihdam eden endüstri. Bu durum Çin'in kamu iktisadi teşebbüslerindeki işleri kurtarabilir ve kısa vadeli karları artırabilir. Ancak daha büyük olasılıkla Çin'in sınırlarının ötesindeki politikalarda kademeli bir değişim olacaktır. Yüksek enerji verimliliğine ve karbon emisyonlarının azaltılmasına yönelik küresel eğilim fiyatları ve endüstrileri etkilemeye devam ettikçe, KYG ülkelerindeki fosil yakıt sektöründeki büyük ölçekli yatırımlar giderek daha az uygulanabilir olacak ve belki de uzun vadede başarısız projelerde bir artışa yol açacaktır. Ekonomik verimlilik ve karlılık Çin'in iç enerji piyasasında Batı piyasalarına kıyasla daha az önemlidir - zira bu piyasada piyasa mantığını takip etmesi gerekmeyen kamu iktisadi teşebbüsleri hakimdir - ancak Çin'in denizaşırı yatırımlarının "KYG 2.0" versiyonunda bir sorun olabilir: özellikle Afrika ülkelerinden gelen salgın sonrası borç yeniden yapılandırma ve af talepleri dalgası Çin yönetimini şimdiden zorlamaya başladı. Bu durum muhtemelen Çin'in uzun vadeli stratejisini bir dereceye kadar yeniden düşünmesine ve potansiyel olarak denizaşırı yatırımlarını azaltmasına yol açacaktır.

Ancak Çin denizaşırı yatırımlar konusunda vites değiştirse ve nihayetinde bunları sürdürülebilirlik hedefleri ve emisyon hedefleriyle uyumlu hale getirse bile, bu Çin ve Avrupa arasında daha fazla işbirliğine giden yolu otomatik olarak kolaylaştırmayacaktır. AB-Çin ilişkilerinde halihazırda baskın olan konular - haksız sübvansiyonlar ve piyasayı bozan ticaret uygulamalarından fikri mülkiyet hırsızlığına kadar mevcut ekonomik şikayetlerin uzun listesi - AB'nin Çin'in devlet-kapitalist ekonomik modeliyle bu zorluğu ele almak için tasarlanmamış düzenleyici koşullar altında başa çıkma ihtiyacının belirtileridir. Bu sorunlar, Pekin daha yeşil topraklara yöneldi diye bir gecede ortadan kalkmayacaktır. Bu nedenle AB, rekabet politikasına yaklaşımını yeniden düzenliyor ve daha kapsamlı bir yatırım tarama mekanizmasını uygulamaya koymuş durumda. Savunması birkaç yıl öncesine göre daha güçlü görünmektedir, ancak saldırı seçenekleri hala zayıftır. Çin ile gelecekte yaşanacak rekabetin proaktif bir şekilde üstesinden gelebilmek için Avrupa'nın ev ödevini yapması ve bir yandan kendini geliştirmeye başlarken diğer yandan da dünyanın dört bir yanındaki üçüncü ülkelere olumlu tekliflerde bulunması gerekiyor.

Çin, KYG aracılığıyla rakipsiz bir küresel erişim ve etki imajını başarılı bir şekilde inşa etmiştir. Ancak, yukarıda da belirtildiği üzere, covid-19 sonrası üçüncü ülkelerin borçlarının hafifletilmesi sorunu da dahil olmak üzere projedeki çatlaklar ortaya çıkmaktadır. Çin'in de küresel erişim stratejisini yeniden gözden geçirmesi gerekiyor ki bu da Avrupa için bir fırsat sunuyor. Avrupa'nın KYG ya da 'yeşillendirilmiş' KYG 2.0 karşısında gelecekteki rekabet gücünü arttırabileceği yollardan biri, standartları belirlemek ve yükselen ve gelişmekte olan ekonomiler için tercih edilen bir ortak haline gelmesini sağlamaktır. AB, iddialı bir küresel bağlanabilirlik stratejisi oluşturarak küresel güneyin gelişmekte olan ülkeleriyle bağlarını güçlendirebilir. Halihazırda AB, sadece yüksek kaliteli altyapı yatırımları ve güçlü dijital bağlantı ortaklıkları arasındaki bağlantıları güçlendirmeye çalışmaktadır.

AB-Asya Bağlantı Stratejisi karışık bir başarı göstermiş ve AB kurumlarından sadece sınırlı bir siyasi destek almıştır.

Bu Avrupa ve Çin arasında bu bölgelere erişim ve nüfuz için yapıcı rekabeti arttıracaktır. En iyi ihtimalle, dünya genelindeki bölgelerdeki ülkelere çevresel açıdan sürdürülebilir altyapı yatırımları gibi güvenilir alternatifler sunacaktır. İdeal bir dünyada Avrupa ve Çin, Çinli ve Avrupalı şirketler için uluslararası düzeyde eşit bir oyun alanı yaratırken genel kalkınmayı iyileştirmek için işbirliği yapabilir ve ortak standartlar üzerinde anlaşabilir. Ancak mevcut gidişat bu yöne işaret etmemektedir. Ayrıca, çevresel hususlar sürdürülebilir altyapı yatırımlarının yalnızca bir unsurudur. İnsan hakları ve çalışma standartları gibi sosyal ve etik faktörler ile özellikle sürdürülebilir ve şeffaf finansman gibi ekonomik hususlar da aynı derecede önemli olacaktır.

Ancak son yıllarda görüldüğü üzere, en iyi senaryo olan karşılıklı fayda sağlayan işbirliğine ulaşmak oldukça zor. Çinli şirketler büyük sübvansiyonlar, kendi pazarlarındaki ayrıcalıklı koşullar ve siyasi anlaşmalar yoluyla Avrupalı oyuncuları pazarların dışına itmiştir KYG'ye katılan ülkelerdeki. Daha yeşil bir Kuşak ve Yol Girişimi bu temel dinamiği değiştirmeyecektir ve hatta yenilenebilir enerji, hidrojen teknolojisi, batarya depolama teknolojisi ve karbon yakalama, , kullanma ve depolama sektörlerinde Çinli şirketlerle rekabet artıkça daha da belirgin hale getirebilir. Avrupa'nın acilen aynı şekilde karşılık vermeye hazır olması, kendi çıkarları ve değerleri doğrultusunda standartlar belirlemesine olanak tanıyacak kuralları ve yapıları oluşturması ve Çin'i zarar verici bir rekabete girmek yerine işbirliğine zorlaması gerekmektedir.

İşbirliğine devam etmek

Sistemik rekabetin itici güçleri ve ortaya çıkan ekonomik rekabet alanları Avrupa için gerçektir, ancak stratejilerinin belirli yönleri konusunda Çin ile işbirliği ve koordinasyon yapmak AB'nin çıkarına olmaya devam etmektedir. Avrupa'nın iklim değişikliğiyle mücadele etmek, Avrupa'nın iklim güvenliğini korumak ve düşük karbonlu bir dünyada AB'nin rekabet gücünü muhafaza etmek için bunu yapması gerekmektedir. Avrupa Yeşil Anlaşması'nın başarılı olabilmesi için AB'nin düşük karbonlu teknolojiler için dayanıklı tedarik zincirleri oluşturmak ve sürdürülebilir bir ekonomi için standartlar geliştirmek üzere ortaklarıyla birlikte çalışması gerekecektir.

Çok taraflı çevresel yönetim çerçevelerinin güçlendirilmesi ve güncellenmesinde işbirliği

Kurallara dayalı düzeni güçlendirmek için ortaklarıyla birlikte çalışmak ve bu sayede AB'nin çıkarlarını kolaylaştırmak

ABD ve Çin arasındaki gerginlikler. AB, iklim konularında Çin ile ilişki kurmak için çok taraflı platformlarda giderek daha fazla çalışacaktır. İklim değişikliğinin kamu politikası tartışmalarında anaakımlaştırılması, BMİDÇS'nin mevcut çerçevesinin artık devletlerin küresel iklim yönetişimi hakkında karar aldıkları tek çok taraflı forum olmadığı anlamına gelmektedir. Bunun yerine, G7, G20, Dünya Bankası ve IMF'nin yıllık toplantılarında; Finansal İstikrar Kurulu gibi küresel merkez bankacılarının düzenli toplantılarında; Asya Kalkınma Bankası, Asya Altyapı Yatırım Bankası ve Japonya Uluslararası İşbirliği Bankası gibi çok taraflı bankalarda; Uluslararası Denizcilik Örgütü gibi çok taraflı sektörel platformlarda ve dünya genelinde ikili ve bölgesel görüşmelerde bu tür kararlar alınmaktadır. Bu ortamlar AB'nin iklim diplomasisinin gücünü sergilemesi için bir fırsat sunmaktadır: AB, Çin ile sadece ortak iklim eylemi değil aynı zamanda küresel iklim yönetişiminin daha tartışmalı unsurları konusunda da etkileşim kurmak için benzer düşünen ortaklarla birlikte çalışabilir.

Temiz ekonomi standartları konusunda işbirliği

Küresel olarak, ülkelerin toparlanma ve küresel iklim hedeflerine ulaşmak için temiz ekonomiyi yeterince hızlı bir şekilde büyütebilmeleri için yeşil finans, dijital teknoloji ve temiz enerji konularında uluslararası düzeyde uyumlu standartlar geliştirmeleri gerekecektir. Örneğin, sürdürülebilir finansmana ilişkin küresel bir ortak sınıflandırma, ülkelerin toparlanmalarında fosil yakıt yatırımları yerine yeşil enerjiye öncelik vermelerine yardımcı olacaktır.

AB, yatırımcıların çevre dostu faaliyetleri kirlетici yatırımlardan ayırt etmelerine yardımcı olacak bir katalog olan Sürdürülebilir Faaliyetler Taksonomisini, Çin de dahil olmak üzere diğer yargı alanlarında kullanılmak üzere uyarlayabilir. Çin 2016 yılında G20 Sürdürülebilir Finans Çalışma Grubu'na öncülük etmiş ve yakın zamanda yeşil tahvil standartlarında güncelleme bir yayınlayarak ve bankaların makro ihtiyati yeşil faktörleri dahil değerlendirmelerine ederek yerel finansal düzenlemelerde önemli ilerlemeler kaydetmiştir. AB ve Çin arasında sürdürülebilir finans standartlarının daha yakın bir şekilde uyumlaştırılması, dünya covid-19 salgınından kurtulurken düşük karbonlu sektörlere yönelik finansal akışları hızlandıracaktır. AB ve aralarında Çin'in de bulunduğu 14 ülke tarafından başlatılan bir bilgi alışveriş platformu olan Uluslararası Sürdürülebilir Finans Platformu (IPSF), daha yeşil bir ekonomi için finansal düzenlemelerin ve standartların uyumlaştırılması konusunda bakanlar düzeyinde bu AB-Çin işbirliğini geliştirmek için iyi bir zemin olacaktır. AB ve Çin'in eş başkanlığını yürüttüğü IPSF bünyesindeki Taksonomiler Çalışma Grubundaki tartışmalar, küresel sürdürülebilir finans piyasasına yönelik ortak bir sınıflandırma aracı için iyi bir temel sağlayacaktır. AB ve Çin'den merkez bankacıları, varlık yöneticileri ve özel bankalar da dâhil olmak üzere finansal sistemdeki diğer oyuncular da Finansal Sistemi Yeşillendirme Ağı ve Finansal Sistemi Yeşillendirme Ağı gibi platformlarda küresel yeşil ekonomi standartlarının geliştirilmesine katkıda bulunabilir.

Avrupa Komisyonu'nun covid-19 kurtarma planının yol gösterici ilkelerinden biri olan "ikiz yeşil ve dijital geçişler" ile dijital konu, iklim değişikliği konusunda AB-Çin işbirliğinde de önemli bir rol oynayacaktır. Akıllı şebekeler gibi yeşil altyapının temelini oluşturan yazılımlara ilişkin standartların belirlenmesi ile araştırma ve inovasyona ilişkin işbirliği, küresel, açık ve güvenli bir sistem tarafından yönetilen dijital olarak etkinleştirilmiş yeşil teknolojilerden oluşan bir ekosistemin yaratılması için kritik öneme sahip alanlardır. Standartların bölgesel olarak parçalanması, araştırmaya yatırımı engelleyebilir ve bu tür teknolojilerin kullanılmasını yavaşlatabilir.

Gelişmekte olan ülkelerin desteklenmesi konusunda işbirliği

Avrupa ve Çin hem güçlü küresel ihracatçılar hem de üçüncü ülkelerdeki yatırımcılardır. Özellikle AB-Asya Bağlantı Stratejisi ve BRI kapsamına giren ülkelere yönelik mali ve teknik desteğin uyumlaştırılması için Çin ve AB arasında işbirliği yapılması, kalkınma finansmanının etkisini en üst düzeye çıkaracaktır. Üçüncü ülkelerde daha koordineli bir AB-Çin yaklaşımı, enerji dönüşümü ve ulusal iklim hedeflerinin yükseltilmesi konusundaki görüşmeleri de kolaylaştıracaktır. Şeffaflık ve sosyo-ekonomik sürdürülebilirlik için ortak kabul gören standartların üçüncü ülkelerde bu işbirliğinin temelini oluşturması gerekecektir.

Ülkeler salgınla uğraşırken, dünyanın en yoksul ülkelerinden bazıları artan borç sıkıntısı ve mali baskıyla karşı karşıya. Covid-19 krizinin Afrika'da ekonomik büyümeyi yavaşlatması ve 27 milyon insanı aşırı yoksulluğa sürüklemesi bekleniyor. Alacaklıları resmi ve özel borçlarını yeniden yapılandırmak için eşgüdümlü bir yaklaşım benimsemedikleri sürece, bu ülkelerin toparlanmaları için sermaye bulmaları giderek zorlaşacaktır. Çin'in iki taraflı borcuolan toplam borcunun yüzde 63'ünü oluşturuyor, dünyanın en yoksul ülkelerinin G20 üyelerine . Bu yıl G20'de kabul edilen Borçların Tedavisine ilişkin Ortak Çerçeve, AB, Çin ve diğer G20 üyeleri arasında ortak eylem için iyi bir temel oluşturmaktadır. AB ve Avrupalı G20 üyeleri, Sahra-altı Afrika ülkelerinde önümüzdeki üç çıkabilecek 130 milyar ila 400 milyar dolarlık finansman açığının yıl içinde ortaya kapatılması ve desteğin arttırılması için Çin ile birlikte çalışmaya devam etmelidir.

Avrupa ve Çin'deki kalkınma bankaları ve ihracat kredi kuruluşları, gelişmekte olan ülkelerdeki enerji ve diğer kalkınma projelerinin finansmanında önemli bir rol oynamaktadır. 2000 ve 2018 yılları arasında üç Çinli kurum - Çin Kalkınma Bankası, Çin İhracat-İthalat Bankası ve Çin Tarımsal Kalkınma Bankası - Çin'in yurtdışındaki kömür yatırımlarının finansmanının yaklaşık dörtte üçünü sağladı. Çin liderliğindeki Asya enerji yatırımlarının yarısından fazlası Altyapı Yatırım Bankası'nın

18 AB üye ülkesinin pay sahibi olduğu kömürlü termik santraller fosil yakıtlarla ilgilidir. Avrupa'nın kilit kalkınma bankaları olan Avrupa Yatırım Bankası ve Avrupa İmar ve Kalkınma Bankası, kömür endüstrisine desteği aşamalı olarak kaldırmak için net bir yol haritasına sahip olsa da, AB üye ülkelerinin bazı ulusal ihracat kredi kuruluşları fosil yakıt yatırımlarını finanse etmeye devam etmektedir. Hissedarlık ve hedef ülkelerdeki örtüşme göz önüne alındığında, AB ve Çin'deki bu finans kuruluşlarının, uluslararası fosil yakıt finansmanı alanını daraltmak amacıyla en iyi uygulamaları paylaşmaları, çevre standartlarını uyumlaştırmaları ve ülke stratejileri üzerinde koordinasyon sağlamaları için fırsatlar bulunmaktadır.

AB EYLEMİ İÇİN ÖNERİLER

Çin'in Avrupa'nın iklim güvenliği üzerinde bu denli önemli bir etkiye sahip olması nedeniyle Çin ile iklim konusunda işbirliği kaçınılmazdır. Bununla birlikte, karmaşık AB-Çin ilişkisinin gerçekliği, işbirliğinin önündeki engellerin giderek . Yine de AB ve Çin arasındaki işbirliği, AB'nin net kırmızı çizgiler ve kriterler belirlemesi halinde Avrupa'nın çıkarına olabilir. Çin liderliği çok taraflılığa ve iklim işbirliğine bağlı olduğunu açıkça ifade etmiştir. Şimdi buna uygun hareket etmesi ve AB'nin de onu sorumlu tutması gerekiyor. AB, karbondan arındırılmış bir küresel ekonomi için ortaya çıkan standartlar üzerinde koordinasyon sağlamak için ciddi bir çaba sarf etmek de dahil olmak üzere, iklim konusundaki uluslararası yönetim sistemlerini güçlendirmek için harekete geçmelidir. Ancak bu yaklaşımın başarısı Pekin'in Avrupa'nın çıkarlarını ve kırmızı çizgilerini çok daha net bir şekilde anlamasına bağlıdır.

Bu nedenle Avrupa, güvenilir iklim eylemini neyin oluşturduğuna ve mevcut küresel iklim yönetim rejiminin ilkelerine bağlılığa ilişkin net ölçütler belirlemelidir. Ülkelerin bu ölçütleri karşıladığı durumlarda, işbirliği karşılıklı olarak faydalı olabilir ve standartların ortaklaşa geliştirilmesi, AB ve Çin'in muazzam küresel pazar gücünden yararlanabilir. Net ölçütlerin ve kırmızı çizgilerin tanımlanması, Çin'in yönetim ve çevresel bütünlük parametrelerini nerede karşılayıp karşılamadığının belirlenmesine de yardımcı olacaktır. Bu, AB'nin işbirliği perdesi altında iklim eylemsizliğini meşrulaştırmamasını sağlamaya yardımcı olabilir.

AB ve Çin, iddialı iklim hedeflerine uyum sağlamak için ekonomilerini hızla dönüştürdükçe, teknolojiler, pazar payları ve standartlar etrafındaki rekabet artacaktır. Doğru yönetilen rekabet, zirveye doğru bir yarış teşvik edebilir ve yeşil teknolojide yenilikçiliği artırabilir. Kötü yönetilirse, düşük karbonlu ürünler ve standartlar konusunda ticaretle ilgili anlaşmazlık riski artacak ve sadece Avrupa ile Çin arasındaki daha geniş jeopolitik ilişkiyi değil, aynı zamanda Avrupa Yeşil Anlaşmasını da tehlikeye atabilecektir.

AB-Çin iklim ilişkisinde rekabet, çekişme ve işbirliği üçlüsünü proaktif bir şekilde yönetmek için AB ve üye devletler, ilgili olduğu durumlarda uluslararası ortaklarla yakın koordinasyon içinde aşağıdaki eylemleri değerlendirmelidir.

Çin ile rekabeti yönetmek

- *AB düzeyinde kurumsal temeller oluşturun ve ticaret ve ekonomiyle ilgili olanlar da dahil olmak üzere tüm üst düzey diyalog ve işbirliği formatlarında iklimi ana akım haline getirin.*

Temiz ekonomi büyüme, ticaret ve yatırım için daha merkezi hale geldikçe, Avrupa'nın Çin ile diyalog formatlarının tamamında iklimi ele alması gerekecektir. AB kurumlarının, Çin'in ve bloğun iklim politikalarının rekabetçi boyutlarını - yeşil enerji sektöründeki devlet yardımları, CBAM, inovasyon ve fikri mülkiyet - birlikte yönetmeleri gerekmektedir. Bu konuları ticaret, yatırım ve dijitalleşme konularındaki AB-Çin ikili diyaloglarında ele almalıdırlar.

İklim eyleminin 2021'den itibaren anaakımlaştırılması, bu konudaki ilişkinin ortaya çıkan rekabetçi unsurları etrafındaki gerilimleri hafifletmeye yardımcı olacaktır. Bu ana akımlaştırma, iki tarafın siloları yıkmaya başlamasını ve ekonomi, ticaret, dijital, bağlanabilirlik ve çevre toplulukları arasında okuryazarlık oluşturmasını gerektirecektir.

Bu süreç AB'nin, Avrupa komisyon üyeleri Frans Timmermans, Josep Borrell, Margrethe Vestager ve Valdis Dombrovskis'in çalışma gruplarına rapor verebilecek Avrupa yeşil dönüşümünün dış boyutları üzerine bir proje grubu şeklinde Avrupa bağ dokusu oluşturmasını gerektirecektir. Bu, iklim ve temiz ekonomi gündem maddelerinin kilit AB-Çin diyaloglarına daha sistematik bir şekilde dahil edilmesinin temelini oluşturabilir ve üye devletlerin Çin ile ikili diyaloglarını bilgilendirmeye yardımcı olabilir.

- *Pandemi sonrası toparlanma ve net sıfır geçiş sürecinde eşit bir oyun alanı yaratarak piyasaları açık ve tedarik zincirlerini güvenli tutun.*

Hem Çin hem de AB, kurtarma programları aracılığıyla hızla büyüyen yeşil sanayi sektörlerine büyük yatırımlar yapmaya başlıyor. Avrupa için daha dik bir karbonsuzlaştırma yolu, muhtemelen karbon fiyatlarında önemli bir artış gerektirecektir - bu da, üye devletlerin karbon etkilerini etkin bir şekilde diğer ülkelere aktardığı karbon kaçağı riskini artırabilir. AB'nin, önümüzdeki on yıl boyunca Avrupalı işletmelerin büyük sermaye yatırımları yapmasını sağlamak için bu riski doğrudan ele alması gerekmektedir.

temiz üretime geçmek için yeniden yatırımlara ihtiyaç vardır. Avrupa Komisyonu tarafından önerilen CBAM doğru yönde atılmış bir adım olacaktır.

Gereksiz ticari sürtüşmelerden kaçınmak için AB'nin, ülkeler arasındaki düşük karbonlu geçiş hızlarındaki farklılıkların yarattığı oyun alanını dengelemek üzere ticaret ortaklarıyla acilen etkileşime geçmesi gerekmektedir. AB, bu tartışmaları kolaylaştırmak için Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü ve DTÖ gibi çok taraflı ortamlardan yararlanabilir ve CBAM'ı AB'nin tek taraflı cezalandırıcı bir önerisinden ziyade uluslararası karbon kaçağına bir yanıt olarak gösterebilir. Düşük karbonlu ürün standartları gibi CBAM'ı tamamlayıcı tedbirler de tartışmanın bir parçasını oluşturmaktadır.

AB, CBAM'a karşı çıkan ülkelerle çatışma riskini önlemek için iki taraflı anlaşmazlık çözüm mekanizmaları önermelidir. Bu mekanizmalar mevcut DTÖ yapılarını tamamlayacak, AB'nin piyasayı bozan devlet destekleriyle başa çıkma araç setini geliştirecek ve Avrupa Komisyonu'nun Haziran ayında yabancı sübvansiyonlara ilişkin yayınladığı beyaz kitapta belirtildiği üzere oyun alanının eşitlenmesine yardımcı olacaktır.

- *Nadir toprak elementlerinin geri dönüşümü ve ikamesi için araştırma ve inovasyona yatırım yapın.*

AB, 'döngüsel ekonomi' ve Avrupa Komisyonu'nun Kritik Hammaddelerin Dayanıklılığına ilişkin Tebliğini konusunda uygulayarak nadir toprak elementleri Çin'e olan bağımlılığını azaltabilir. AB ve üye devletler, araştırma kaynaklarını kendi aralarında stratejik olarak bir araya getirmeye ve ortaklarıyla - özellikle Japonya, Kanada, ABD - ve diğer ülkelerle koordinasyon sağlamaya yatırım yapmalı, geri dönüşüm ve ikame açısından AB 2020 kritik hammaddeler listesini geliştirmelidir.

Bu, Horizon Europe araştırma ve inovasyon çerçevesi için özel bir odak noktası olabilir - çerçeve çabaya mali destek sağlayabilir ve Avrupa'nın Çin ile rekabetteki konumunu güçlendirmek için kilit ortaklarla uluslararası araştırma işbirliğini güçlendirebilir ve teşvik edebilir.

Artan Avrupa-Çin rekabeti karşısında ittifakların güçlendirilmesi

- *Hint-Pasifik'teki kilit ortaklar da dahil olmak üzere yeşil teknoloji işbirliği konusunda iş dünyası ve sektörel katılımı destekleyen bir temiz teknoloji inovasyon alanı oluşturmak için iklim konusundaki transatlantik diyalogu genişletmek.*

Çok taraflı iklim yönetişimi çerçevelerinin korunması ve güçlendirilmesi konusunda yakın işbirliğinin geliştirilmesinin yanı sıra, ABD ile genişletilmiş bir diyalog, aşağıdaki konularda sektörün mevcut çabalarını destekleyebilir

ortak inovasyon işbirliğini teşvik etmek. Bu, Çinli şirketlere alternatif piyasa oyuncularını güçlendirerek uluslararası rekabeti koruyabilir; Atlantik'in her iki yakasındaki devlet ve şirketlerin Çin'e aşırı bağımlılıktan kaçınmalarına yardımcı olabilir ve inovasyon konusunda zirveye doğru bir yarışın başlamasına yardımcı olabilir. Bu diyalogun öncelikleri Çin'in halihazırda lider olduğu pil teknolojisi gibi alanları ya da AB'nin halihazırda inovasyona büyük yatırım yaptığı yeşil hidrojen gibi alanları kapsayabilir.

Güçlendirilmiş transatlantik diyalog, akıllı şebekelerin gizlilik ve güvenlik gereksinimleri de dahil olmak yeşil teknolojinin geliştirilmesi etrafında güçlü yönetim kuralları için öneriler geliştirecek bir liderlik grubu da oluşturabilir. Nihayetinde bu öneriler Mission Innovation, G20 ve ilgili uluslararası standart belirleme organları da dahil olmak üzere çok taraflı süreçlerdeki tartışmaları besleyebilir.

- *İyi finanse edilmiş, sürdürülebilir ve küresel bir AB Bağlantılılık Stratejisinin teşvik edilmesi.*

Avrupa Komisyonu, mevcut AB Asya Bağlanabilirlik Stratejisini genişleterek, daha jeopolitik bir komisyon için amiral gemisi bir girişim olarak daha küresel bir Bağlanabilirlik Stratejisine dönüştürmek için harekete geçmelidir. Aralarında Almanya, Hollanda ve Danimarka'nın da bulunduğu bazı üye devletler, AB'nin bağlantı çabalarının tam potansiyeline ulaşması için şimdiden bastırıyor. Avrupa Komisyonu ve Avrupa Dış Eylem Servisi'nin (EEAS) bazı bölümleri de öyle. Komisyonun tamamı bu çabanın arkasında durmalı ve genişletmelidir.

Gerçek anlamda küresel bir Bağlanabilirlik Stratejisi, mevcut AB Asya Bağlanabilirlik Stratejisi üzerine inşa edilecek ve bölgesel kapsamını Afrika, Latin Amerika ve Batı Balkanları da içerecek şekilde genişletecektir. Dünyanın bu bölgelerinde, Çin'in (dijital) altyapı ve enerji sektörlerine yaptığı yatırımlar, bu bölgelerin yeşil dönüşümü yönetme kapasitesi açısından son derece önemlidir. Dolayısıyla hem jeopolitik hem de iklim perspektifinden bakıldığında, bu ülkelere rekabet edebilmeleri için olumlu bir teklif sunmak AB'nin çıkarınadır.

Yeşil ve dijital geçişlerin ikili komisyon önceliklerini birleştiren böyle genişletilmiş bir AB stratejisi, üçüncü ülkelere modern ve dirençli enerji sistemleri ve akıllı şebekeler inşa etmeleri için alternatifler sağlayabilir. İklim, dijital, ticaret, finans ve diplomasi çabalarını bir araya getiren bütüncül bir sistem yaklaşımı benimseyen AB, Kuşak ve Yol Girişimi de dâhil olmak üzere diğer bağlantı stratejilerine cazip bir alternatif oluşturabilir.

Çin ile işbirliği yapın - ancak Çin'in çok taraflılık ve iklim eylemlerine güvenilir katılımı için net kriterler belirleyin ve çevresel bütünlük konusunda Avrupa'nın kırmızı çizgilerini koruyun

- *İtalya'nın G20 dönem başkanlığının üçüncü ülkelerin mali alanını genişletme konusunda Çin ile temas kurma önceliğini desteklerken, bu ülkelerin dirençli ve sürdürülebilir toparlanmalara yatırım yapmalarına yardımcı olmak üzere uluslararası borç mimarisini güçlendirmenin temellerini atmak.*

Gelişmekte olan ülkelerin borçları, bu ülkelerin dönüşümü finanse etmek için ihtiyaç duydukları sermayeyi temin edememeleri halinde, iklim eylemi ve dirençli bir toparlanmanın sağlanması (2021 ve sonrasında) da dahil olmak üzere küresel işbirliğini baltalayabilir. Likidite sorunlarıyla karşı karşıya olan ülkeler için mali alan krizinin ele alınması ve iflas etmiş ülkelerin borçlarının yeniden yapılandırılması, hem İtalya'nın G20 dönem başkanlığının hem de COP26'nın başarısını belirlemede önemli bir rol oynayacaktır. Yaklaşmakta olan bu krizin ele alınmasına yönelik çok taraflı adımların atılmaması, önümüzdeki yıllarda çok taraflı sisteme duyulan güven üzerinde önemli etkilere yol açacaktır. Bu nedenle Avrupa, bu krize yönelik çok taraflı eyleme desteği Çin için bir ölçüt haline getirmeli ve bunu yerine getirmemesi halinde ülkeyi sorumlu tutmalıdır.

Avrupalı G20 üyelerinin atması gereken acil adımlar arasında, likidite yetersizliği ve iflasın ülkelerin dirençli ve sürdürülebilir büyümeye yatırım yapmasını engellememesini sağlamak ve kilit küresel pazarlarda büyümeyi teşvik etmek üzere Çin ile temas kurması için İtalya dönem başkanlığının (ve Birleşik Krallık'ın G7 dönem başkanlığının) desteklenmesi yer almaktadır.

Somut olarak bu şu anlama gelebilir:

- Borç Erteleme Hizmeti Girişimi'nin (DSSI) 2022 sonuna kadar uzatılması ve girişimin kapsamının kamu iktisadi teşebbüsleri de dahil olmak üzere tüm ikili alacaklıları kapsayacak şekilde genişletilmesi. Bu, ülkeler ve piyasalar için çok ihtiyaç duyulan kesinliği sağlayabilir.
- Borç sürdürülebilirlik analizlerinin ülkelerin toparlanmasını engellememesini sağlamak için yeni G20 "DSSI'nin ötesinde Borç Muameleleri için Ortak Çerçeve"nin temelini oluşturan araçların yeniden gözden geçirilmesi, aynı zamanda borç şeffaflığını artırmak ve dolayısıyla özel sektöre bir ülkenin gidişatına ilişkin güven vermek için çalışılması.
- Fransa, Almanya ve İtalya gibi önemli Avrupa üye ülkeleri, IMF'nin hissedarları olarak Çin ile birlikte hareket ederek, likidite krizleriyle karşı karşıya olan gelişmekte olan ülkelere yeni özel çekme hakları verilmesini desteklemek üzere ortak bir tutum üzerinde anlaşmalıdır. İhraç konusunu

~~değerlendirmelidirler~~

En az 500 milyar SDR (650 \$) tutarında, en çok ihtiyaç duyan gelişmekte olan ülkelerin ihracatın azami fayda sağlamasını temin edecek bir yeniden tahsise bağlı.

- *Sürdürülebilir ekonomik faaliyetlerin tanımlanmasına yönelik uyumlaştırılmış bir küresel yaklaşım geliştirmek için sürdürülebilir finans konusunda mevcut AB-Çin angajmanından yararlanın - merkezinde "zarar vermeme" ilkesinin yer aldığı bir yaklaşım.*

AB ve Çin, üye ülkelerde neyin 'yeşil' olarak kabul edildiği ve sınır ötesi yeşil yatırımların nasıl artırılacağı konusunda şeffaflığı artıran bir 'ortak zemin' taksonomisi geliştirmek için AB tarafından oluşturulan IPSF kapsamında zaten birlikte çalışmaktadır. Bu, büyük yeşil finans piyasalarının neyi sürdürülebilir olarak kabul ettiğinin temelini oluşturan uluslararası bir standart üzerinde anlaşmaya varmak için Avrupa taksonomisi üzerine inşa etme fırsatı sunmaktadır. Yeşil tahvil çerçeveleri, çevresel açıklama gereklilikleri ve iklim geçiş planları gibi diğer finansal standart türlerinin uyumlaştırılması için IPSF bünyesinde AB-Çin işbirliği potansiyeli bulunmaktadır.

AB, IPSF'nin diplomatik erişim alanını genişletmek ve geçiş taksonomileri geliştiren Japonya ve Kanada gibi alternatif yaklaşımlar formüle eden üyelerle köprüler kurmak için daha fazla kapasite ve siyasi dikkat harcamalıdır. AB ayrıca IPSF'yi ABD gibi yeni üyeleri de kapsayacak şekilde genişletmeye çalışmalıdır. Bu, standartlarda bir parçalanma olasılığını azaltacak ve böylece küresel olarak yeşil teknolojiye yatırım akışını engelleyecek finansal aktörler için işlem maliyetlerinde bir artışı önleyecektir. Çin ve diğer önde gelen aktörlerle etkileşim, G20 kapsamında sürdürülebilir finans gündeminin yeniden ortaya çıkmasını destekleyebilir.

Sürdürülebilir finans konusunda herhangi bir işbirliği için net kırmızı çizgiler şunları içermelidir: kömürle ilgili yatırımların herhangi bir "sürdürülebilir finans" tanımının dışında tutulması; ve herhangi bir 'ortak zemin' sınıflandırmasının "zarar vermeme (önemli) ilkesi" ile desteklenmesi. Ayrıca AB, sürdürülemez yatırımları desteklemediğinden veya yeşil hidrojen teknolojilerinin gelişimini engellemediğinden emin olmak için bu standartlarda gazın rolünü eleştirel bir şekilde gözden geçirmelidir.

- *Çin'de kömür yatırımlarının derhal durdurulması da dahil olmak üzere, Çin'in güvenilir iklim eylemleri için net ölçütler belirleyin.*

Avrupa Komisyonu, Çin'de ve diğer büyük emisyon yayıcılarda güvenilir iklim eylemini tanımladığı, ölçtüğü ve izlediği parametreleri netleştirmek ve düzenli olarak güncellemek için bir süreç oluşturmalıdır. Bu, AB ve üye devletlerin uyumunun daha fazla desteklenmesi için bir temel oluşturabilir.

EEAS tarafından yürütülen Yeşil Diplomasi Ağı gibi formatlar aracılığıyla halihazırda ortaya çıkmakta olan, büyük emisyon sahiplerine yönelik diplomatik yaklaşımlar. AB, COP26' başkanı olarak Birleşik Krallık ve yeni gelen Biden yönetimi ile yakın bir şekilde çalışarak bu kriterleri uyumlu hale getirmeli ve Çin ve diğer büyük emitörlerin iklim beklentileri konusunda koordineli bir cephe sunmalıdır.

Çin'in enerji sektörünün ve sera gazı emisyonlarının gidişatının 2060 karbon nötrlüğü hedefiyle uyumlu olup olmadığını test etmek mümkün olacaktır. AB bunu, Çin'in: ilk olarak, toplam karbon emisyonlarını mümkün olan en kısa sürede zirveye ulaştırmak için bir üst sınır belirleyip belirlemediğini; ve ikinci olarak, yurt içinde yeni kömürlü termik santrallerin inşasını durdurup durdurmadığını ve elektrik üretim sisteminde kömürü aşamalı olarak terk etmek için net bir yol haritası belirleyip belirlemediğini değerlendirerek yapabilir. Çin'in Mart ayında açıklanacak olan 14. beş yıllık planı ve 2021'in sonuna doğru açıklanması beklenen müteakip sektör planları, AB politika yapıcılarının Çin'in taahhütlerinin samimiyetini değerlendirmek için başvuracakları ilk liman olacaktır.

- *Uluslararası fosil yakıt finansmanı alanını daraltın: Avrupa Yatırım Bankası ve Avrupa İmar ve Kalkınma Bankası'nın Çin kamu bankaları ve ihracat kredi kuruluşları ile kalkınma yardımı ve ihracat kredisi için iklim standartları konusundaki angajmanını destekleyin.*

Çin hükümetinin 2060'tan önce karbon nötr olma taahhüdü ışığında AB, Pekin'den sadece kömüre verdiği desteği kesmekle kalmayıp aynı zamanda yatırımlarını sürdürülebilir enerji sistemlerine yönlendireceğine ve Avrupalı donörlerle işbirliği içinde daha geniş kapsamlı fosil yakıt ve ormansızlaşmanın ortadan kaldırılması için çalışacağına dair açık bir anlaşma talep etmelidir. AB'nin 2021 yılında yurtiçinde ve yurtdışında kömürü finanse etmekten vazgeçmesi, Çin'in güvenilir iklim eylemini tespit etmesi için açık bir kriterdir.

Avrupa Komisyonu, Avrupa ve Çin'in önemli kalkınma ve ihracat finansman kurumlarının, çevre standartlarındaki en iyi uygulamaları, iklim riski değerlendirmelerini ve kömür ve diğer fosil yakıt yatırım portföylerine maruz kalmayı en aza indirecek stratejileri daha sistematik bir şekilde paylaşımlarına yardımcı olmalıdır. İlk diyalog Avrupa Yatırım Bankası, Avrupa İmar ve Kalkınma Bankası ve başta Çin İhracat-İthalat Bankası ve Çin Kalkınma Bankası olmak üzere önemli Çin kamu ve özel finans kurumlarını kapsayabilir.

Bu diplomatik angajman orta vadede ancak Avrupa Komisyonu'nun Avrupa kamu bankaları ve ihracat kredi kuruluşları arasındaki görüşmeleri desteklemeye devam etmesi halinde inandırıcı olacaktır. Avrupa ihracat kredi kuruluşlarının ve kamu kalkınma bankalarının portföylerinin sürdürülebilirliğini (AB taksonomisinde tanımlanan sürdürülebilir faaliyetlere dayalı olarak) açıklamalarını sağlayarak, AB ve

üye devletler, Çin ve diğer ortaklarıyla diplomatik nüfuzlarını önemli ölçüde artıracaktır.

- *İklim ve çevre konusunda AB-Çin üst düzey diyalogunu sağlamlaştırmak.*

Bu üst düzey diyalog, Timmermans ve Çin Başbakan Yardımcısı Han Zheng arasında iklim değişikliği ve çevre konusunda yeni bir kanal oluşturuyor. Haklı olarak bu diyalog şu anda yakın vadeli emisyon hedeflerine, karbon nötrlüğüne geçişi destekleyen iklim politikalarına ve biyoçeşitliliğe ilişkin COP15 sonuçlarına odaklanmış durumda. Tüm bu alanlar COP26 öncesinde Avrupa ve Çin'in atacağı başarılı adımlar için kritik önem taşımaktadır.

Bu diyalog, yeşil dönüşümün zorlukları ve iklim değişikliğinin etkileri konusunda işbirliğini de içermeye potansiyeline sahiptir. Ancak bunun için öncelikle Çin'in, uluslararası 2030 iklim hedefinde (ulusal olarak belirlenen katkı olarak bilinir) ve yerel planlamasında somut politikalar ve yakın vadeli hedefler ortaya koyarak karbon nötr geçiş taahhüdünü yerine getirme kriterini karşılaması gerekecektir. Çin'in bunu yapması halinde, AB üst düzey diyalogu, yapısal zorlukların ve ekonomik dönüşüm sürecinin toplumsal etkilerinin ele alınması da dâhil olmak üzere, net sıfır geçişin sağlanmasına yönelik tartışmaları geliştirmek için kullanabilir. Buna ilaveten, AB bu diyalogu her ikisini de halihazırda etkilemekte olan iklim değişikliğinin sistemik riski, özellikle de gıda sistemleri ve küresel istikrar üzerindeki riski konusunda Çin ile temas kurmak için kullanmalıdır.

YAZARLAR HAKKINDA

Janka Oertel, Avrupa Dış İlişkiler Konseyi'nde Asya programı direktörüdür. Daha önce German Marshall Fund of the United States'in Berlin ofisinde Asya programında kıdemli araştırmacı olarak çalışmış ve burada geliştirmekte olan teknolojiler, Çin dış politikası ve Doğu Asya'da güvenlik de dahil olmak üzere transatlantik Çin politikasına odaklanmıştır. Oertel'in AB-Çin ilişkileri, ABD-Çin ilişkileri, Asya-Pasifik bölgesinde güvenlik, Çin dış politikası ve 5G ile ilgili konularda çok sayıda yayını bulunmaktadır.

Jennifer Tollmann, E3G'nin iklim diplomasisi ve jeopolitik ekibinde politika danışmanı olarak görev yapmaktadır. E3G'nin Berlin ofisinde çalışan Tollmann, E3G'nin Avrupa iklim diplomasisi konusundaki çalışmalarını ve sosyal yardımlarını yönetmektedir. Tollmann, BM iklim müzakereleri, uluslararası iklim yönetişimi, Avrupa iklim diplomasisi, AB-Çin ilişkileri ve Avrupa iklim riski ile ilgili konularda yayınlar yapmıştır. Tollmann'ın profiline ve önceki yayınlarına [buradan](#) ulaşabilirsiniz.

Byford Tsang, E3G'nin iklim diplomasisi ve jeopolitik ekibinde kıdemli politika danışmanıdır. E3G'nin Londra ofisinde görev yapan Tsang, E3G'nin AB-Çin iklim diplomasisi konusundaki çalışmalarına liderlik etmektedir. Tsang'ın profiline ve önceki yayınlarına [buradan](#) ulaşabilirsiniz.

TEŞEKKÜRLER

Bu çalışma Avrupa Parlamentosu Yeşiller/EFA Grubu tarafından finansal olarak desteklenmiştir.

Bu makalenin araştırmasında Avrupa Parlamentosu Milletvekili Reinhard Bütikofer (Yeşiller/EFA) ile yapılan görüşmelerden, Dileimy Orozco, Zach Malik, Johanna Lehne, Tsvetelina Kuzmanova, Kate Levick, Taylor Dimsdale, Lucie Mattera, Shane Tomlinson, Tom Burke, Nick Mabey ve Lisa Fischer'den oluşan E3G ekibinin katkılarından ve ECFR editörü Adam Harrison'ın yorulmak bilmeyen çabalarından büyük ölçüde faydalanılmıştır.

ECFR HAKKINDA

Avrupa Dış İlişkiler Konseyi (ECFR) ilk pan-Avrupa düşünce kuruluşudur. Ekim 2007'de faaliyete geçen ECFR'nin amacı tutarlı, etkili ve değerlere dayalı bir Avrupa dış politikasının geliştirilmesi için Avrupa çapında araştırmalar yapmak ve bilinçli tartışmaları teşvik etmektir. ECFR, faaliyetlerini tanımlayan üç farklı unsura sahip bir strateji geliştirmiştir:

- Bir Pan-Avrupa Konseyi. ECFR, AB'ye üye ve aday ülkelerden politikacılar, karar , düşünürler ve iş insanlarından oluşan ve yılda bir kez tam yetkili olarak toplanan iki yüzden fazla Üyeden oluşan seçkin bir Konseyi araya getirmiştir. Üyeler, coğrafi ve tematik görev güçleri aracılığıyla ECFR personeline politika fikirleri konusunda tavsiye ve geri bildirim sağlamakta ve ECFR'nin kendi ülkelerindeki faaliyetlerine yardımcı olmaktadır. Konsey'e Carl Bildt, Lykke Friis ve Norbert Röttgen başkanlık etmektedir.
- Başlıca AB üye ülkelerinde fiziksel varlık. Avrupa'daki düşünce kuruluşları arasında benzersiz bir yere sahip olan ECFR'nin Berlin, Londra, Madrid, Paris, Roma, Sofya ve Varşova'da ofisleri bulunmaktadır. Ofislerimiz araştırma, tartışma, savunuculuk ve iletişim platformlarıdır.
- İnsanları konuşturan bulaşıcı fikirler geliştirmek. ECFR, pan-Avrupa odaklı yenilikçi araştırma ve politika geliştirme projeleri yürütmek üzere Avrupa'nın dört bir yanından seçkin araştırmacı ve uygulayıcılardan oluşan bir ekibi bir araya getirmiştir. ECFR orijinal araştırmalar üretir; politika raporları yayımlar; AB başkentlerinde özel toplantılara, kamuya açık tartışmalara ve "ECFR dostları" toplantılarına ev sahipliği yapar; ve stratejik medya kuruluşlarına ulaşır.

ECFR, Açık Toplum Vakıfları ve diğer cömert vakıflar, bireyler ve tüzel kişiler tarafından finanse edilen kayıtlı bir hayır kurumudur. Bu bağışçılar fikirlerimizi yayınlamamıza ve değerlere dayalı bir AB dış politikasını savunmamıza olanak . ECFR diğer düşünce kuruluşları ve organizasyonlarla ortaklaşa çalışmakta ancak bireylere veya kurumlara hibe vermemektedir. ecfr.eu

Avrupa Dış İlişkiler Konseyi kolektif pozisyonlar almaz. Avrupa Dış İlişkiler Konseyi'nin tüm yayınları gibi bu çalışma da sadece yazarlarının görüşlerini Bu yayının telif hakkı Avrupa Dış İlişkiler Konseyi'ne aittir. Kendi kişisel ve ticari olmayan kullanımınız dışında bu yayının içeriğini kopyalayamaz, çoğaltamaz, yeniden yayınlamaz veya herhangi bir şekilde dağıtamazsınız. Diğer her türlü kullanım Avrupa Dış İlişkiler Konseyi'nin önceden yazılı iznini gerektirir. © ECFR Aralık 2020. ISBN: 978-1-913347-56-7. European Council on Foreign Relations (ECFR), 4th Floor, Tennyson House, 159-165 Great Portland Street, London W1W 5PA, United Kingdom tarafından yayınlanmıştır.